

Europeiska unionens officiella tidning

L 306

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofjärde årgången

23 november 2011

Innehållsförteckning

I Lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet 8
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken 12
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser 25
- ★ Rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott 33

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

II *Icke-lagstiftningsakter*

DIREKTIV

★ Rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk	41
---	----

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1173/2011

av den 16 november 2011

om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) De medlemsstater som har euron som valuta har ett särskilt intresse av, och ansvar för, att föra en ekonomisk politik som främjar den ekonomiska och monetära unionens smidiga funktion och att undvika åtgärder som äventyrar denna funktion.
- (2) Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) medger att särskilda åtgärder antas för euroområdet som går utöver de bestämmelser som gäller för samtliga medlemsstater, i syfte att säkerställa att den ekonomiska och monetära unionen fungerar smidigt.
- (3) Erfarenheterna från och misstagen under den ekonomiska och monetära unionens första tio år visar att det behövs

en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en mer solid ram på unionsnivå för övervakning av den nationella ekonomiska politiken.

- (4) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.

- (5) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och vara förenlig med unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Kopplingarna mellan olika delar bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.

- (6) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.

- (7) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar. När rådet fattar beslut om sanktioner bör dess roll begränsas, och omröstning med omvänd kvalificerad majoritet bör användas.

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 46.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

- (8) För att säkerställa en permanent dialog med medlemsstaterna i syfte att uppnå denna förordnings mål bör kommissionen genomföra övervakningsupdrag.
- (9) Kommissionen bör regelbundet göra en omfattande utvärdering av systemet för ekonomisk styrning, i synnerhet sanktionernas effektivitet och lämplighet. Dessa utvärderingar bör vid behov åtföljas av relevanta förslag.
- (10) Vid genomförandet av denna förordning bör kommissionen beakta den rådande ekonomiska situationen i den berörda medlemsstaten.
- (11) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede.
- (12) En ekonomisk dialog med Europaparlamentet får etableras, vilket skulle göra det möjligt för kommissionen att göra sina analyser offentliga och för rådets ordförande, kommissionen och i tillämpliga fall Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande, att diskutera. En sådan offentlig debatt skulle möjliggöra en diskussion om de externa effekterna av nationella beslut och göra det möjligt att utöva ett offentligt kollegialt tryck mot berörda aktörer. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda de medlemsstater som är föremål för rådets beslut enligt artikel 4, 5 och 6 i denna förordning en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (13) För att effektivisera verkställandet av övervakningen av de offentliga finanserna i euroområdet krävs ytterligare sanktioner. Dessa sanktioner bör stärka förtroendet för unionens ram för övervakning av finanspolitiken.
- (14) De regler som anges i denna förordning bör säkerställa ett rättvist, rättidigt, graderat och verkningfullt system för iakttagande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korrigerande delar, i synnerhet rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott⁽²⁾, inom ramen för vilket iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt i kriterierna för offentliga underskott och offentliga skulder.
- (15) Sanktioner enligt denna förordning, baserade på stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del, med avseende på medlemsstater som har euron som valuta bör skapa incitament för anpassning till och bibehållandet av det medelfristiga budgetmålet.
- (16) För att avskräcka från lämnandet av felaktiga uppgifter, oavsett om det sker avsiktligt eller på grund av grov försumlighet, om offentliga underskott och skulder, som utgör avgörande underlag för samordningen av den ekonomiska politiken i unionen, bör de medlemsstater som är ansvariga åläggas böter.
- (17) För att komplettera reglerna om beräkning av böter för manipulation av statistik och reglerna om det förfarande som kommissionen ska följa för att utreda sådant handlande, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på de närmare kriterierna för att fastställa bötesbeloppen och för genomförandet av kommissionens utredningar. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (18) Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del bör anpassning till och iakttagande av det medelfristiga budgetmålet säkerställas genom en skyldighet för en medlemsstat som har euron som valuta, och som inte genomför en tillräcklig budgetkonsolidering, att lämna en tillfällig räntebärande deposition. Detta bör ske när en medlemsstat, inbegripet medlemsstater som har ett underskott under referensvärdet på 3 % av bruttonationalprodukten (BNP), på ett väsentligt sätt avviker från det medelfristiga budgetmålet eller den lämpliga anpassningsbanan mot det målet och underlåter att korrigera avviken.
- (19) Den räntebärande depositionen, jämte upplupen ränta, bör återlämnas till medlemsstaten när rådet är övertygat om att den situation som gav upphov till skyldigheten att lämna depositionen har upphört.
- (20) I fråga om stabilitets- och tillväxtpaktens korrigerande del bör sanktioner mot medlemsstater som har euron som valuta bestå i en skyldighet att lämna en icke räntebärande deposition som är kopplad till ett rådsbeslut om fastställande av förekomsten av ett alltför stort underskott, om den berörda medlemsstaten redan har ålagts att lämna en räntebärande deposition inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del eller vid särskilt allvarliga överträdelser av de budgetpolitiska skyldigheter som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten,

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

eller en skyldighet att betala böter om rådets rekommendation om korrigering av ett alltför stort offentligt underskottet inte efterlevs.

- (21) För att undvika en retroaktiv tillämpning av de sanktioner som inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del föreskrivs i denna förordning, bör de enbart gälla med avseende på de relevanta beslut som rådet har antagit enligt förordning (EG) nr 1466/97 efter det att denna förordning har trätt i kraft. För att, på motsvarande sätt, undvika en retroaktiv tillämpning av de sanktioner som inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korregerande del föreskrivs i denna förordning, bör dessa enbart gälla med avseende på relevanta rekommendationer och beslut om korrigering av ett alltför stort offentligt underskott som rådet har antagit efter det att denna förordning har trätt i kraft.
- (22) Beloppet på de räntebärande depositioner, de icke räntebärande depositioner och de böter som föreskrivs i denna förordning bör fastställas på ett sätt som innebär en rimlig gradering av sanktionerna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korregerande delar och som ger tillräckliga incitament för de medlemsstater som har euron som valuta att efterleva unionens finanspolitiska regelverk. Böter enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget som specificeras i artikel 12 i förordning (EG) nr 1467/97 består av en fast del som motsvarar 0,2 % av BNP och en rörlig del. Följaktligen säkerställs gradering och likabehandling av medlemsstaterna om den räntebärande deposition, den icke räntebärande deposition och de böter som anges i den här förordningen motsvarar 0,2 % av BNP, vilket är beloppet på den fasta delen av böterna enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.
- (23) På grundval av en rekommendation från kommissionen efter en motiverad begäran av den berörda medlemsstaten, bör rådet kunna sätta ner eller upphäva en sanktion som införts mot en medlemsstat som har euron som valuta. Inom ramen för stabilitets- och tillväxtpaktens korregerande del bör kommissionen också kunna rekommendera att beloppet på en sanktion sätts ner eller att sanktionen upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.
- (24) En icke räntebärande deposition bör återlämnas när det alltför stora underskottet har korrigerats, medan räntan på denna deposition och de böter som drivits in bör avsättas för stabiliseringsmekanismer för att tillhandahålla finansiellt bistånd, inrättade av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.
- (25) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut för tillämpningen av de sanktioner som föreskrivs i denna förordning. Dessa enskilda beslut utgör en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som

sker inom rådet såsom föreskrivs i artikel 121.1 i EUF-fördraget och utgör därmed en integrerad uppföljning av de åtgärder som rådet har vidtagit enligt artiklarna 121 och 126 i EUF-fördraget och förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.

- (26) Denna förordning bör antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som avses i artikel 121.6 i EUF-fördraget, eftersom den innehåller allmänna regler för kontroll av efterlevnaden av förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97.
- (27) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa ett system för enhetliga sanktioner för att förstärka efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korregerande delar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett system med sanktioner för att förstärka efterlevnaden av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande och korregerande delar i euroområdet.
2. Denna förordning ska tillämpas på de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del: det multilaterala övervakningssystem som anges i förordning (EG) nr 1466/97,
2. stabilitets- och tillväxtpaktens korregerande del: det förfarande för undvikande av alltför stora underskott i medlemsstaterna som regleras genom artikel 126 i EUF-fördraget och förordning (EG) nr 1467/97,
3. exceptionella ekonomiska omständigheter: omständigheter där ett underskott i den offentliga sektorns finanser anses överstiga referensvärdet endast undantagsvis i den mening som avses i artikel 126.2 a andra strecksatsen i EUF-fördraget och enligt förordning (EG) nr 1467/97.

KAPITEL II

EKONOMISK DIALOG*Artikel 3***Ekonomisk dialog**

För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera beslut som fattats enligt artiklarna 4, 5 och 6 i denna förordning.

Europaparlamentet ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut möjlighet att delta i en diskussion.

KAPITEL III

SANKTIONER INOM RAMEN FÖR STABILITETS- OCH TILLVÄXTPAKTENS FÖREBYGGANDE DEL*Artikel 4***Räntebärande depositioner**

1. Om rådet antar ett beslut som fastställer att en medlemsstat har underlåtit att vidta åtgärder med anledning av den rådsrekommendation som avses i artikel 6.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1466/97, ska kommissionen inom tjugo dagar från antagandet av rådets beslut rekommendera att rådet, genom ytterligare ett beslut, ålägger den berörda medlemsstaten att hos kommissionen lämna en räntebärande deposition som uppgår till 0,2 % av dess BNP under föregående år.

2. Beslutet om krav på inlämnande ska anses vara antaget av rådet såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut som fastställer att en medlemsstat har underlåtit att vidta åtgärder som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner beloppet av den räntebärande depositionen eller att den upphävs.

5. För den räntebärande depositionen ska en ränta löpa som återspeglar kommissionens kreditrisk och den relevanta investeringsperioden.

6. Om den situation som gav upphov till rådets rekommendation som avses i artikel 6.2 andra stycket i förordning (EG) nr 1466/97 upphör, ska rådet på grundval av en ytterligare rekommendation från kommissionen besluta att depositionen,

jämte upplupen ränta, återlämnas till den berörda medlemsstaten. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens ytterligare rekommendation.

KAPITEL IV

SANKTIONER INOM RAMEN FÖR STABILITETS- OCH TILLVÄXTPAKTENS KORRIGERANDE DEL*Artikel 5***Icke räntebärande deposition**

1. Om rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget beslutar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat som har lämnat en räntebärande deposition till kommissionen i enlighet med artikel 4.1 i denna förordning, eller om kommissionen har konstaterat särskilt allvarliga överträdelser av budgetpolitiska skyldigheter som fastställs i stabilitets- och tillväxtpakten, ska kommissionen inom 20 dagar från antagandet av rådets beslut rekommendera att rådet, genom ytterligare ett beslut, ålägger den berörda medlemsstaten att hos kommissionen lämna en icke räntebärande deposition som uppgår till 0,2 % av dess BNP under föregående år.

2. Beslutet om krav på inlämnande ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner beloppet av den icke räntebärande depositionen eller att den upphävs.

5. Depositionen ska lämnas hos kommissionen. Om medlemsstaten har lämnat en räntebärande deposition hos kommissionen, i enlighet med artikel 4, ska den räntebärande depositionen omvandlas till en icke räntebärande deposition.

Om beloppet av en räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 4, jämte upplupen ränta, överstiger beloppet av den icke räntebärande deposition som ska lämnas enligt punkt 1 i denna artikel, ska den överskjutande delen återlämnas till medlemsstaten.

Om beloppet av den icke räntebärande depositionen överstiger beloppet av en räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 4, jämte dess upplupna ränta, ska medlemsstaten skjuta till den negativa differensen när den lämnar den icke räntebärande depositionen.

Artikel 6

Böter

1. Om rådet enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget beslutar att en medlemsstat inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott, ska kommissionen inom 20 dagar från antagandet av det beslutet rekommendera att rådet, genom ytterligare beslut, ålägger böter som uppgår till 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP under det föregående året.

2. Beslutet att ålägga böter ska anses vara antaget av rådet, såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta kommissionens rekommendation inom tio dagar från kommissionens antagande av denna.

3. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra kommissionens rekommendation och anta den således ändrade texten som ett beslut av rådet.

4. Kommissionen får, med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från den berörda medlemsstaten riktad till kommissionen inom tio dagar från antagandet av det rådsbeslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget som avses i punkt 1, rekommendera att rådet sätter ner bötesbeloppet eller att böterna upphävs.

5. Om medlemsstaten har lämnat en icke räntebärande deposition hos kommissionen i enlighet med artikel 5, ska den icke räntebärande depositionen omvandlas till böterna.

Om beloppet av en icke räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 5 överstiger bötesbeloppet, ska den överskjutande delen återlämnas till medlemsstaten.

Om bötesbeloppet överstiger beloppet av en icke räntebärande deposition som lämnats i enlighet med artikel 5, eller om ingen icke räntebärande deposition har lämnats, ska medlemsstaten skjuta till en eventuell negativ differens när den betalar böterna.

Artikel 7

Återlämnande av en icke räntebärande deposition

Om rådet enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget beslutar att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut, ska en icke räntebärande deposition som lämnats hos kommissionen återlämnas till den berörda medlemsstaten.

KAPITEL V

SANKTIONER VID MANIPULATION AV STATISTIK

Artikel 8

Sanktioner vid manipulation av statistik

1. Rådet får på rekommendation av kommissionen besluta att ålägga en medlemsstat böter, om denna avsiktligt eller på

grund av grov försumlighet lämnar felaktiga uppgifter om underskott och skulder som är relevanta för tillämpningen av artikel 121 eller 126 i EUF-fördraget eller för tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som fogats till EU-fördraget och till EUF-fördraget.

2. De böter som avses i punkt 1 ska vara effektiva och avskräckande samt stå i förhållande till överträdelsens karaktär, allvar och varaktighet. Bötesbeloppet får inte överstiga 0,2 % av den berörda medlemsstatens BNP.

3. Kommissionen får genomföra de utredningar som är nödvändiga för att fastställa att sådant lämnande av felaktiga uppgifter som avses i punkt 1 föreligger. Den får besluta att inleda en utredning när den anser att det finns allvarliga indikationer på att omständigheter föreligger som skulle kunna utgöra ett sådant lämnande av felaktiga uppgifter. Kommissionen ska utreda det påstådda lämnandet av felaktiga uppgifter med beaktande av eventuella kommentarer från den berörda medlemsstaten. För att kunna utföra sina uppgifter får kommissionen begära att medlemsstaten lämnar information och får utföra inspektioner på plats och begära tillgång till samtliga räkenskaper för alla offentliga organ på central, delstatlig och lokal nivå och i socialförsäkringssystemen. Om det enligt den berörda medlemsstatens rätt krävs ett rättsligt förhandstillstånd för undersökningar på plats, ska kommissionen ombesörja de ansökningar som krävs.

Efter att ha slutfört utredningen, och innan ett förslag lämnas till rådet, ska kommissionen ge den berörda medlemsstaten möjlighet att yttra sig om de frågor som är föremål för utredning. Kommissionen ska grunda eventuella förslag till rådet utslutande på de uppgifter som den berörda medlemsstaten har haft möjlighet att kommentera.

Kommissionen ska fullt ut respektera den berörda medlemsstatens rätt till försvar under utredningen.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 11 avseende

a) närmare kriterier för att fastställa beloppet på de böter som avses i punkt 1,

b) närmare regler om förfarandet för de utredningar som avses i punkt 3, därmed sammanhängande åtgärder och rapportering om utredningarna,

c) närmare förfaranderegler som syftar till att garantera rätten till försvar, tillgång till handlingar i ärendet, juridiska ombud, konfidentialitet och bestämmelser om tidsfrister samt indrivning av de böter som avses i punkt 1.

5. Europeiska unionens domstol ska ha obegränsad behörighet att pröva rådsbeslut om åläggande av böter enligt punkt 1. Den får upphäva, sätta ner eller höja på så sätt ålagda böter.

KAPITEL VI

SANKTIONERNAS ADMINISTRATIVA KARAKTÄR OCH FÖRDELNINGEN AV RÄNTA OCH BÖTER

Artikel 9

Sanktionernas administrativa karaktär

De sanktioner som åläggs enligt artiklarna 4–8 är av administrativ karaktär.

Artikel 10

Fördelning av räntor och böter

Den ränta som kommissionen uppbär på depositioner som lämnats i enlighet med artikel 5 och de böter som drivs in i enlighet med artiklarna 6 och 8 ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget, och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. När de medlemsstater som har euron som valuta skapar en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet som helhet, ska räntan och böterna avsättas för den mekanismen.

KAPITEL VII

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 11

Delegerings utövande

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 8.4 ska ges till kommissionen för en period av tre år från den 13 december 2011. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av tre år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 8.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 8.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av denna frist, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 12

Omröstning i rådet

1. I fråga om de åtgärder som avses i artiklarna 4, 5, 6 och 8 ska endast de medlemmar i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta rösta, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

2. En kvalificerad majoritet av de rådsmedlemmar som avses i punkt 1 ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 b i EUF-fördraget.

Artikel 13

Översyn

1. Senast den 14 december 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet, inbegripet möjligheten att låta rådet och kommissionen agera för att åtgärda situationer som kan äventyra den monetära unionens funktion,
- b) framstegen när det gäller att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens mellan medlemsstaterna ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska översändas till Europaparlamentet och till rådet.

4. Före utgången av 2011 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om möjligheten att införa eurovärdepapper.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1174/2011**av den 16 november 2011****om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 136 jämförd med artikel 121.6, och

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till medlems-
staternas parlament,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾,

och av följande skäl:

(1) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.

(2) Tillförlitliga statistiska uppgifter är grunden för övervakningen av makroekonomiska obalanser. För att garantera fullgod och oberoende statistik bör medlemsstaterna säkerställa de nationella statistikmyndigheternas yrkesmässiga oberoende, i överensstämmelse med den uppförandekod avseende europeisk statistik som fastställts i

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽⁴⁾. Tillgången till tillförlitliga uppgifter om de offentliga finanserna är också relevant för övervakningen av makroekonomiska obalanser. Detta krav bör säkerställas genom de bestämmelser om detta som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1173/2011 av den 16 november 2011 om effektiv övervakning av de offentliga finanserna i euroområdet ⁽⁵⁾, särskilt artikel 8 däri.

(3) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen bör utvecklas inom ramen för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningsriktlinjerna, såsom föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda och hållbara offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.

(4) Erfarenheterna från och misstagen under den ekonomiska och monetära unionens första tio år visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en mer solid ram på unionsnivå för övervakning av den nationella ekonomiska politiken.

(5) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.

(6) Framför allt bör övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik breddas utöver övervakning av de offentliga finanserna för att inbegripa en mer detaljerad och formell ram i syfte att förebygga alltför stora makroekonomiska obalanser och att hjälpa de berörda medlemsstaterna att upprätta korrigeringsplaner innan avvikelserna blir bestående och innan den ekonomiska och finansiella utvecklingen varaktigt börjar gå i en mycket ogynnsam riktning. Denna breddning av övervakningen av den ekonomiska politiken bör genomföras parallellt med en fördjupad finanspolitisk övervakning.

(7) För att bidra till att korrigera sådana alltför stora makroekonomiska obalanser, är det nödvändigt att fastställa detaljerade förfaranden i lagstiftning.

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽⁴⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽⁵⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

- (8) Det multilaterala övervakningsförfarande som avses i artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget bör kompletteras med särskilda regler för upptäckt av makroekonomiska obalanser samt förebyggande och korrigerande av alltför stora makroekonomiska obalanser inom unionen. Det är mycket viktigt att förfarandet integreras i den årliga multilaterala övervakningscykeln.
- (9) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets beslut om att ålägga en räntebärande deposition eller årliga böter enligt denna förordning en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (10) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar.
- (11) Verkställandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser⁽¹⁾ bör stärkas genom att räntebärande depositioner inrättas om rekommendationen att vidta korrigerande åtgärder inte följs. Dessa depositioner bör omvandlas till årliga böter vid fortsatt underlåtenhet att följa rekommendationen om att åtgärda alltför stora makroekonomiska obalanser inom samma förfarande vid alltför stora obalanser. Dessa verkställighetsåtgärder bör vara tillämpliga på medlemsstater som har euron som valuta.
- (12) Om medlemsstaten underlåter att följa rådets rekommendation bör den räntebärande depositionen eller de årliga böterna åläggas till dess att rådet konstaterar att medlemsstaten har vidtagit korrigerande åtgärder för att följa rekommendationen.
- (13) Vidare bör medlemsstaten, om den vid upprepade tillfällen underlåter att upprätta en plan för korrigeringsåtgärder för att genomföra rådets rekommendation, i regel även åläggas årliga böter till dess att rådet konstaterar att medlemsstaten har lagt fram en plan för korrigeringsåtgärder som följer upp rekommendationen på ett tillfredsställande sätt.
- (14) För att säkerställa likabehandling mellan medlemsstaterna bör den räntebärande depositionen och böterna vara identiska för samtliga medlemsstater som har euron som valuta och uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens bruttonationalprodukt (BNP) för föregående år.
- (15) Kommissionen bör kunna rekommendera att ett sanktionsbelopp sätts ner eller att sanktionen upphävs på grund av exceptionella ekonomiska omständigheter.
- (16) Förfarandet för att tillämpa sanktioner mot de medlemsstater som underlåter att vidta verktsamma åtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser bör utformas på ett sådant sätt att tillämpningen av sanktioner mot dessa medlemsstater blir regel och inte undantag.
- (17) Böter som avses i denna förordning bör utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget och bör avsättas för stabiliseringsmekanismer för tillhandahållande av finansiellt bistånd, vilka har skapats av medlemsstater som har euron som valuta för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.
- (18) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut för tillämpningen av de sanktioner som föreskrivs i denna förordning. Dessa enskilda beslut utgör en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet såsom föreskrivs i artikel 121.1 i EUF-fördraget, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de åtgärder som rådet har vidtagit i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget och förordning (EU) nr 1176/2011.
- (19) Eftersom denna förordning innehåller generella bestämmelser om effektiv verkställighet av förordning (EU) nr 1176/2011, bör den antas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarande som avses i artikel 121.6 i EUF-fördraget.
- (20) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att effektivt verkställa korrigeringar av alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna på grund av de täta handelsmässiga och finansiella förbindelserna mellan medlemsstaterna och de externa effekterna av nationell ekonomisk politik på unionen och euroområdet som helhet, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ Se sidan 25 i detta nummer av EUT.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs ett sanktionssystem för verkningfull korrigering av alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet.

2. Denna förordning är tillämplig på de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 2 i förordning (EU) nr 1176/2011 gälla.

Dessutom gäller följande definition:

exceptionella ekonomiska omständigheter: omständigheter där ett underskott i den offentliga sektorns finanser anses överstiga referensvärdet endast undantagsvis i den mening som avses i artikel 126.2 a andra strecksatsen i EUF-fördraget och enligt rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽¹⁾.

Artikel 3

Sanktioner

1. En räntebärande deposition ska, på rekommendation av kommissionen, åläggas genom ett rådsbeslut, om ett rådsbeslut, varigenom bristande efterlevnad fastställs, antas i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011, där rådet slår fast att den berörda medlemsstaten inte har vidtagit de korregerande åtgärder som rekommenderades av rådet.

2. Årliga böter ska, på rekommendation av kommissionen, åläggas genom ett rådsbeslut

a) om två på varandra följande rådsrekommendationer inom ramen för samma förfarande vid alltför stora obalanser antas i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr 1176/2011 och rådet anser att medlemsstaten har lämnat in en otillräcklig korregeringsplan, eller

b) om två på varandra följande rådsbeslut inom ramen för samma förfarande vid alltför stora obalanser, varigenom bristande efterlevnad fastställs, antas i enlighet med artikel 10.4 i förordning (EU) nr 1176/2011. I detta fall ska de årliga böterna åläggas genom att den räntebärande depositionen omvandlas till årliga böter.

3. De beslut som avses i punkterna 1 och 2 ska anses vara antagna av rådet såvida detta inte med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att den har antagits av kommissionen. Rådet får genom beslut med kvalificerad majoritet ändra rekommendationen.

4. Kommissionens rekommendation till rådets beslut ska utfärdas inom 20 dagar från det att de villkor som avses i punkterna 1 och 2 har uppfyllts.

5. Den räntebärande deposition eller de årliga böter som rekommenderas av kommissionen ska uppgå till 0,1 % av den berörda medlemsstatens BNP för det föregående året.

6. Genom undantag från punkt 5 får kommissionen med anledning av exceptionella ekonomiska omständigheter eller efter en motiverad begäran från medlemsstaten i fråga riktad till kommissionen inom tio dagar från det att de villkor som anges i punkterna 1 och 2 har uppfyllts, föreslå att sätta ner eller upphäva den räntebärande depositionen eller de årliga böterna.

7. Om en medlemsstat har lämnat en räntebärande deposition eller betalat årliga böter för ett givet kalenderår och rådet därefter i enlighet med artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1176/2011 konstaterar att medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korregeringsåtgärderna under det året, ska den deposition som lämnats för det året jämte upplupen ränta eller de böter som betalats för det året återbetalas till medlemsstaten proportionellt mot tiden.

Artikel 4

Fördelning av bötesbeloppen

De böter som avses i artikel 3 i denna förordning ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. När de medlemsstater som har euron som valuta skapar en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd för att trygga den finansiella stabiliteten i euroområdet ska helhet ska böterna avsättas för den mekanismen.

Artikel 5

Omröstning i rådet

1. I fråga om de åtgärder som avses i artikel 3 ska endast de medlemmar i rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta rösta, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

2. En kvalificerad majoritet av de rådsledamöter som avses i punkt 1 ska fastställas i enlighet med artikel 238.3 b i EUF-fördraget.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

*Artikel 6***Ekonomisk dialog**

För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera beslut som fattats enligt artikel 3.

Europaparlamentets ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut möjlighet att delta i en diskussion.

*Artikel 7***Översyn**

1. Senast den 14 december 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet,
- b) framstegen med att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Kommissionen ska överlämna rapporten och eventuella åtföljande förslag till Europaparlamentet och till rådet.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1175/2011**av den 16 november 2011****om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

tog rådet dessutom rapporten Att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁸⁾.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 121.6,

(3) Stabilitets- och tillväxtpakten grundar sig på målet att uppnå sunda offentliga finanser som ett medel att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och för en stark hållbar tillväxt som underbyggs av finansiell stabilitet, och därigenom stödja uppnåendet av unionens mål för hållbar tillväxt och sysselsättning.

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

(4) Enligt den förebyggande delen av stabilitets- och tillväxtpakten krävs att medlemsstaterna uppnår och bibehåller ett medelfristigt budgetmål och lämnar in ett stabilitets- och konvergensprogram som visar hur detta ska uppnås. Den skulle dra nytta av striktare former av övervakning för att säkerställa att medlemsstaternas politik är samstämd och förenlig med unionens regelverk för budget-samordning.

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen, såsom föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.

(5) Innehållet i stabilitets- och konvergensprogrammen och förfarandet för hur de ska bedömas bör vidare utvecklas såväl på nationell nivå som på unionsnivå, mot bakgrund av erfarenheterna av genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten.

(2) Stabilitets- och tillväxtpakten bestod ursprungligen av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾ och Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁵⁾. Förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97 ändrades 2005 genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 ⁽⁶⁾ respektive (EG) nr 1056/2005 ⁽⁷⁾. Den 20 mars 2005 an-

(6) Budgetmålen i stabilitets- och konvergensprogrammen bör uttryckligen beakta de åtgärder som antagits i linje med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken, riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens sysselsättningspolitik och, generellt, de nationella reformprogrammen.

(7) Stabilitets- och konvergensprogrammen bör lämnas in och bedömas innan centrala beslut om de nationella budgetarna för de kommande åren fattas. Därför bör en lämplig tidsfrist fastställas för inlämnandet av stabilitets- och konvergensprogrammen. Med hänsyn till särdragen hos Förenade kungarikets budgetår bör särskilda bestämmelser fastställas för när dess konvergensprogram ska lämnas in.

⁽¹⁾ EGT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1055/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EUT L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1056/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 174, 7.7.2005, s. 5).

(8) Erfarenheterna från och misstagen under den ekonomiska och monetära unionens första tio år visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en mer solid ram på unionsnivå för övervakning av den nationella ekonomiska politiken.

⁽⁸⁾ Se dokument 7423/05 på <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=sv>

- (9) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken (den europeiska planeringsterminen), en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.
- (10) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och stödja unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Kopplingarna mellan de olika delarna bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.
- (11) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artikel 6.2 eller 10.2 en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (12) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar.
- (13) Stabilitets- och konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen bör utformas så att de är samstämda med varandra och tidpunkterna för deras inlämnande bör harmoniseras. Dessa program bör läggas fram för rådet och för kommissionen. De bör offentliggöras.
- (14) Inom ramen för den europeiska planeringsterminen börjar övervaknings- och samordningscykeln tidigt under året med en horisontell granskning, i vilken Europeiska rådet, på grundval av information från kommissionen och rådet, identifierar de viktigaste utmaningarna för unionen och euroområdet och lämnar strategiska riktlinjer för politiken. En diskussion bör också föras i Europaparlamentet i början av den årliga övervakningscykeln, i god tid innan diskussionerna inleds i Europeiska rådet. När de utarbetar sina stabilitets- och konvergensprogram och nationella reformprogram bör medlemsstaterna beakta de horisontella riktlinjerna från Europeiska rådet.
- (15) För att förstärka det nationella egenansvaret för stabilitets- och tillväxtpakten bör nationella budgetramar till fullo vara förenliga med målen för multilateral övervakning i unionen och i synnerhet med den europeiska planeringsterminen.
- (16) I linje med de rättsliga och politiska arrangemangen i de enskilda medlemsstaterna bör de nationella parlamenten vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen och i utarbetandet av stabilitetsprogrammen, konvergensprogrammen och de nationella reformprogrammen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvarigheten när det gäller de beslut som fattas. När detta är lämpligt, bör ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, bör involveras inom ramen för den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.
- (17) Genom att hålla fast vid det medelfristiga budgetmålet bör medlemsstaterna få en säkerhetsmarginal till gränsvärdet på 3 % av BNP så att de kan säkerställa hållbara offentliga finanser eller snabba framsteg mot hållbara finanser och samtidigt ha manöverutrymme i de offentliga finanserna, framför allt med hänsyn till behovet av offentliga investeringar. Det medelfristiga budgetmålet bör uppdateras regelbundet på grundval av gemensamt överenskomna metoder så att det på lämpligt sätt avspeglar riskerna för de offentliga finansernas explicita och implicita skulder i enlighet med målen för stabilitets- och tillväxtpakten.
- (18) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga budgetmålet måste genomföras i praktiken genom fastställande av principer för anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga målet. Dessa principer bör bland annat säkra att oförutsedda inkomster, det vill säga inkomster utöver vad som normalt kan förväntas av ekonomisk tillväxt, används för att minska skulden.
- (19) Skyldigheten att uppnå och bibehålla det medelfristiga budgetmålet ska gälla alla medlemsstater.

- (20) Tillräckliga framsteg för att nå det medelfristiga budgetmålet bör utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta avseende bör, så länge det medelfristiga budgetmålet inte är uppnått, de offentliga utgifternas ökningstakt under normala omständigheter inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt och ökningsräntor bör uppvägas genom diskretionära ökningsräntor av de offentliga inkomsterna och diskretionära minskningar av utgifterna. Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt bör beräknas enligt en gemensamt överenskommen metod. Kommissionen bör offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt. De potentiellt mycket stora variationerna i investeringsutgifterna bör beaktas, i synnerhet när det gäller små medlemsstater.
- (21) För medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen bör det krävas en snabbare anpassningsbana för att uppnå det medelfristiga budgetmålet.
- (22) Ett tillfälligt avsteg från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet bör tillåtas, för att främja en ekonomisk återhämtning, när det föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller om det föranleds av en allvarlig konjunkturedgång för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt. Genomförandet av större strukturreformer bör också beaktas när tillfälliga avvikelser medges från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassning som är lämplig för att uppnå detta, på villkor att det fortfarande finns en säkerhetsmarginal för referensvärdet för underskottet. Härvid bör särskild uppmärksamhet ägnas åt reformer av pensionssystemen, varvid avvikelserna bör avspegla den direkta merkostnaden för överföringen av intäkter från den offentligt förvaldade till den fullt ut finansierade pelaren. De åtgärder som vidtas för att föra över medel från den fullt ut finansierade pelaren tillbaka till den offentligt förvaldade pelaren bör anses utgöra engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder och således inte tas med i det strukturella saldot som används vid bedömningen av framstegen för att nå det medelfristiga budgetmålet.
- (23) Vid betydande avvikelser från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet bör kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten, som inom en månad ska följas av en situationsanalys från rådet och en rekommendation om nödvändiga korrigerande åtgärder. Rekommendationen bör ange en tidsfrist på högst fem månader för att komma till rätta med avvikelserna. Den berörda medlemsstaten bör rapportera till rådet om de åtgärder som vidtagits. Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts av rådet, bör rådet anta ett beslut där det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits och rapportera till Europeiska rådet. Det är viktigt att i tid fastställa om en medlemsstat underlåtit att vidta lämpliga åtgärder, särskilt i situationer då denna underlåtenhet kvarstår. Kommissionen bör kunna rekommendera rådet att anta reviderade rekommendationer. Kommissionen bör, i förekommande fall, kunna uppmana Europeiska centralbanken att delta i ett övervakningsuppdrag om uppdraget berör medlemsstater som ingår i euroområdet och medlemsstater som deltar i avtalet av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁾ (ERM2). Kommissionen bör rapportera till rådet om resultatet av uppdraget och bör vid behov kunna besluta att offentliggöra resultatet.
- (24) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut som fastställer bristande efterlevnad av de rekommendationer som antagits av rådet på grundval av artikel 121.4 i EUF-fördraget, i vilka det fastställs policyåtgärder för det fall en medlemsstat gör betydande avsteg från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet enligt artikel 121.1 i EUF-fördraget, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de nämnda rekommendationerna som rådet antagit i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget. Upphävandet av rösträtten för rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som inte har euron som valuta, med avseende på rådets antagande av ett beslut om icke efterlevnad av rekommendationer riktade till en medlemsstat som har euron som valuta, med stöd av artikel 121.4 i EUF-fördraget, är en direkt följd av att sådana beslut utgör en integrerad uppföljning av den rekommendationen och en följd av bestämmelserna i artikel 139.4 i EUF-fördraget, enligt vilka endast de medlemsstater som har euron som valuta har rätt att rösta om sådana rekommendationer.
- (25) För att säkerställa att de medlemsstater som har euron som valuta uppfyller kraven i unionens regelverk för budgetövervakning bör en särskild kontrollmekanism inrättas på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget för fall av betydande avvikelser från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet.

⁽¹⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

- (26) Hänvisningarna i förordning (EG) nr 1466/97 bör ta hänsyn till den nya artikelnumreringen i EUF-fördraget.
- (27) Förordning (EG) nr 1466/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1466/97 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

I denna förordning föreskrivs regler för innehåll, framläggande, granskning och övervakning av stabilitets- och konvergensprogram som en del i den multilaterala övervakning som rådet och kommissionen genomför för att på ett tidigt stadium förhindra att ett alltför stort underskott uppstår i den offentliga sektorns finanser och för att främja övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, och därigenom främja uppnåendet av unionens mål för tillväxt och sysselsättning."

2. Artikel 2 ska ersättas med följande:

"Artikel 2

I denna förordning avses med

- a) deltagande medlemsstater: medlemsstater som har euron som valuta,
- b) icke deltagande medlemsstater: medlemsstater som har en annan valuta än euron."

3. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 1-A

EUROPEISK PLANERINGSTERMIN FÖR SAMORDNING AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN

Artikel 2-a

1. För att säkerställa en närmare samordning av den ekonomiska politiken och varaktig konvergens när det gäller medlemsstaternas ekonomiska resultat ska rådet genomföra en multilateral övervakning som en integrerad del av den europeiska planeringsterminen för samordning av den ekonomiska politiken i enlighet med de mål och krav som fastställts i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

2. Den europeiska planeringsterminen ska omfatta

- a) utarbetande och övervakning av genomförandet av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik (allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken) i enlighet med artikel 121.2 i EUF-fördraget,

- b) utarbetande och granskning av genomförandet av de riktlinjer för sysselsättningen som medlemsstaterna måste beakta i enlighet med artikel 148.2 i EUF-fördraget (riktlinjerna för sysselsättningen),

- c) framläggande och bedömning av medlemsstaternas stabilitets- eller konvergensprogram enligt denna förordning,

- d) framläggande och bedömning av medlemsstaternas nationella reformprogram, till stöd för unionens strategi för tillväxt och sysselsättning och som har utarbetats i enlighet med riktlinjerna i leden a och b och med de allmänna riktlinjer för medlemsstaterna som kommissionen och Europeiska rådet utfärdade i början av den årliga övervakningscykeln,

- e) övervakning för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser (*).

3. För att i god tid tillhandahålla integrerad politisk rådgivning om planerad makrofinansieell och makrostrukturell politik, ska rådet i regel under den europeiska planeringsterminen, efter en bedömning av dessa program på grundval av rekommendationer från kommissionen, lämna riktlinjer till medlemsstaterna med full tillämpning av de rättsliga instrument som tillhandahålls enligt artiklarna 121 och 148 i EUF-fördraget och denna förordning samt förordning (EU) nr 1176/2011.

Medlemsstaterna ska ta vederbörlig hänsyn till de riktlinjer som lämnats till dem när de utarbetar sin ekonomiska politik samt sysselsättnings- och budgetpolitik, innan de fattar viktiga beslut om sina nationella budgetar för de kommande åren. Kommissionen ska övervaka framstegen.

Om en medlemsstat inte handlar i överensstämmelse med de riktlinjer som lämnats, kan detta leda till

- a) ytterligare rekommendationer om att vidta särskilda åtgärder,
- b) en varning från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget,
- c) åtgärder enligt denna förordning, förordning (EG) nr 1466/97 eller förordning (EU) nr 1176/2011.

Genomförandet av åtgärderna ska omfattas av skärpt övervakning från kommissionens sida och kan inbegripa övervakningsuppdag enligt artikel -11 i denna förordning.

4. Europaparlamentet ska vederbörligen involveras i den europeiska planeringsterminen i syfte att öka transparensen, egenansvaret samt ansvarigheten när det gäller de beslut som fattas, framför allt genom den ekonomiska dialog som genomförs i enlighet med artikel 2-ab i denna förordning. Ekonomiska och finansiella kommittén, kommittén för ekonomisk politik, sysselsättningskommittén och kommittén för socialt skydd ska, när detta är lämpligt, höras inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Relevanta intressenter, särskilt arbetsmarknadens parter, ska involveras inom ramen för den europeiska planeringsterminen i de huvudsakliga politiska frågorna när detta är lämpligt, i enlighet med bestämmelserna i EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang.

Rådets ordförande, och kommissionen i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, samt i förekommande fall Eurogruppens ordförande, ska en gång per år rapportera till Europaparlamentet och till Europeiska rådet om resultatet av den multilaterala övervakningen. Dessa rapporter bör vara en del av den ekonomiska dialog som avses i artikel 2-ab i denna förordning.

(*) EUT L 306, 23.11.2011, s. 25."

4. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 1-AA

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2-ab

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och för att säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera

- a) information som rådet lämnat till utskottet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
- c) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen,
- d) resultatet av multilateral övervakning som genomförts enligt denna förordning,
- e) alla slutsatser som dragits av Europeiska rådet om riktlinjerna för och resultatet av den multilaterala övervakningen,
- f) alla översyner av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska planeringsterminen,

g) rekommendationer som rådet har lämnat till medlemsstaterna i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget i händelse av betydande avvikelser och den rapport som rådet förelagt Europeiska rådet, enligt artiklarna 6.2 och 10.2 i denna förordning.

2. Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt.

3. Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation enligt artiklarna 6.2 eller 10.2 tillfälle att delta i en diskussion.

4. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning."

5. Artikel 2a ska ersättas med följande:

"Artikel 2a

Varje medlemsstat ska ha ett differentierat medelfristigt mål för sina offentliga finanser. Dessa landsspecifika medelfristiga budgetmål får avvika från kravet på offentliga finanser som ligger nära balans eller visar ett överskott, samtidigt som de tillhandahåller en säkerhetsmarginal med avseende på referensvärdet på 3 % av BNP för underskott i den offentliga sektorns finanser. Det medelfristiga budgetmålet ska säkerställa de offentliga finansernas hållbarhet eller snabba framsteg mot sådan hållbarhet samtidigt som det ska ge budgetmässigt handlingsutrymme, särskilt med tanke på behovet av offentliga investeringar.

Med beaktande av dessa faktorer ska de landsspecifika medelfristiga budgetmålen för deltagande medlemsstater och för medlemsstater som deltar i ERM2 specificeras inom ett fastställt intervall mellan -1 % av BNP och balans eller i överskott om man tar hänsyn till konjunktursvängningar och bortser från engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder.

Det medelfristiga budgetmålet ska revideras vart tredje år. En medlemsstats medelfristiga budgetmål får revideras ytterligare om en strukturreform genomförs som i hög grad inverkar på de offentliga finansernas hållbarhet.

Iakttagandet av det medelfristiga budgetmålet ska ingå i de nationella medelfristiga budgetramarna i enlighet med kapitel IV i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramar (*).

(*) EUT L 306, 23.11.2011, s. 41".

6. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget genom ett stabilitetsprogram som skapar förutsättningar för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning."

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

"a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot det målet när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 5.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan.

aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på den offentliga budgeten.

ab) Information om stabilitetsprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reformprogrammet.

b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av stabilitetsprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.

c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå stabilitetsprogrammets mål, inbegripet en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Stabilitetsprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser, samt med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt.

Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som nämns i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets yttrande till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

7. Artikel 4 ska ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Stabilitetsprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina stabilitetsprogram."

8. Artikel 5 ska ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina stabilitetsprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga målet ska kunna uppnås under cykeln.

När rådet och kommissionen bedömer anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska de, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, undersöka om den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunktursensade saldo som krävs för att den ska uppnå sitt medelfristiga budgetmål, med 0,5 % av BNP som riktmärke. För medlemsstater som har en skuldnivå som överstiger 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka om den årliga förbättringen av det konjunktursensade budgetsaldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. Rådet och kommissionen ska ta hänsyn till om en större anpassning görs i goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och uteblivna inkomster beaktas.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.
- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökningar i andra offentliga inkomstposter, eller av båda delarna.

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställs genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framåtblickande prognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelser från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelserna ska avspegla beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida stabilitetsprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens inom euroområdet och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och om den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska stabilitetsprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”

9. Artikel 6 ska ersättas med följande:

”Artikel 6

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av stabilitetsprogrammen på grundval av information som lämnas av de deltagande medlemsstaterna och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 5.1 tredje stycket i denna förordning, och för att förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av rekommendationen.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen

rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas, ska endast de rådsmedlemmar rösta som företräder deltagande medlemsstater, och rådet ska agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 5.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- a) För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, huruvida avvikelsen uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till i genomsnitt minst 0,25 % av BNP per år under två år i rad.
- b) Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelsen på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i stabilitetsprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

10. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Varje icke deltagande medlemsstat ska till rådet och till kommissionen lämna den information som är nödvändig för den regelbundna multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget i form av ett konvergensprogram som lägger en väsentlig grund för hållbara offentliga finanser som bidrar till prisstabilitet, stark hållbar tillväxt och skapande av sysselsättning."

b) I punkt 2 ska leden a, b och c ersättas med följande:

"a) Det medelfristiga budgetmålet och anpassningsbanan mot detta mål när det gäller saldot i de offentliga finanserna i procent av BNP, den förväntade utvecklingen av den offentliga sektorns skuldkvot, de offentliga utgifternas planerade ökningstakt, inbegripet den motsvarande tilldelningen för fasta bruttoinvesteringar, särskilt med beaktande av villkoren och kriterierna för att fastställa utgiftsökningstakten enligt artikel 9.1, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik och en kvantifiering av planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, de medelfristiga penningpolitiska målen, hur dessa mål förhåller sig till pris- och växelkursstabilitet och till uppnåendet av varaktig konvergens.

aa) Information om implicita åtaganden relaterade till åldrandet samt ansvarsförbindelser, såsom offentliga garantier, med potentiellt stor inverkan på offentliga budgetar.

ab) Information om konvergensprogrammets förenlighet med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och det nationella reformprogrammet.

b) De huvudsakliga antagandena om den förväntade ekonomiska utvecklingen och viktiga ekonomiska variabler som är relevanta för förverkligandet av konvergensprogrammet, såsom utgifterna för offentliga investeringar, real BNP-tillväxt, sysselsättning och inflation.

c) En kvantitativ bedömning av budgetåtgärder och andra ekonomisk-politiska åtgärder som vidtas eller planeras för att uppnå programmets mål, inbegripet

en kostnads-nyttoanalys av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. Konvergensprogrammet ska baseras på det mest sannolika makrofinansiella scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och med andra oberoende myndigheters prognoser när så är lämpligt. Betydande skillnader mellan det valda makrofinansiella scenariot och kommissionens prognos ska förklaras, särskilt om nivån eller ökningstakten för externa antaganden på ett betydande sätt avviker från värdena i kommissionens prognoser.

Den exakta arten av informationen i punkt 2 a, aa, b, c och d ska fastställas i ett harmoniserat regelverk som ska upprättas av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna."

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

"3. Information om utvecklingen av saldot i de offentliga finanserna och skuldkvoten, de offentliga utgifternas ökningstakt, de offentliga inkomsternas planerade ökningstakt med oförändrad politik, planerade diskretionära åtgärder på inkomstsidan, korrekt kvantifierade, och de huvudsakliga ekonomiska antaganden som anges i punkt 2 a och b ska lämnas årsvis och omfatta innevarande år, föregående år och minst de tre kommande åren.

4. Varje program ska innehålla information om dess ställning inom ramen för nationella förfaranden, särskilt huruvida programmet har lagts fram för det nationella parlamentet och huruvida det nationella parlamentet har haft möjlighet att diskutera rådets ståndpunkt till det tidigare programmet eller, i förekommande fall, en eventuell rekommendation eller varning, samt huruvida programmet har erhållit ett parlamentariskt godkännande."

11. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

1. Konvergensprogrammen ska läggas fram årligen i april, helst före mitten av april och senast den 30 april.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra sina konvergensprogram."

12. Artikel 9 ska ersättas med följande:

"Artikel 9

1. Rådet ska, på grundval av de bedömningar som gjorts av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121 i EUF-fördraget granska de medelfristiga budgetmål som de berörda medlemsstaterna har lagt fram i sina konvergensprogram, bedöma om de ekonomiska antaganden som programmet bygger på är realistiska, om anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet är lämplig, inbegripet en bedömning av den därmed sammanhängande utvecklingen av skuldkvoten, och om de vidtagna eller föreslagna åtgärderna för att följa anpassningsbanan är tillräckliga för att det medelfristiga budgetmålet ska kunna uppnås under cykeln, och för att uppnå varaktig konvergens.

Rådet och kommissionen ska i sin bedömning av anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet ta hänsyn till om en större anpassning görs under goda ekonomiska tider, medan anpassningen kan vara mer begränsad i dåliga ekonomiska tider. I synnerhet ska oförutsedda och uteblivna inkomster beaktas. För medlemsstater som har en skuldnivå som överskrider 60 % av BNP eller som står inför betydande risker när det gäller den totala hållbara skuldsättningen, ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den årliga förbättringen av det konjunkturrensade saldot, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, överstiger 0,5 % av BNP. När det gäller medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet och kommissionen undersöka huruvida den berörda medlemsstaten genomför en lämplig årlig förbättring av sitt konjunkturrensade saldo, utan att räkna effekterna av engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder, som krävs för att dess medelfristiga budgetmål ska uppnås, med 0,5 % av BNP som riktmärke.

Tillräckliga framsteg för att uppnå det medelfristiga budgetmålet ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan. I detta syfte ska rådet och kommissionen bedöma huruvida de offentliga utgifternas ökningstakt och effekterna av åtgärder som vidtas eller planeras på inkomstsidan ligger i linje med följande villkor:

- a) För medlemsstater som har uppnått sitt medelfristiga budgetmål får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt, såvida den överskjutande delen inte uppvägs genom diskretionära åtgärder på inkomstsidan.
- b) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet får den årliga utgiftsökningstakten inte överstiga en nivå som ligger under ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt,

såvida den överskjutande delen inte uppvägs av diskretionära åtgärder på inkomstsidan. Vid fastställandet av med hur mycket utgiftsökningstakten får understiga ett referensvärde för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska det säkerställas att en lämplig anpassning mot det medelfristiga budgetmålet uppnås.

- c) För medlemsstater som ännu inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet ska diskretionära minskningar av offentliga inkomstposter uppvägas antingen av utgiftsminskningar eller av diskretionära ökringar i andra offentliga inkomstposter, eller av bådaddera.

De aggregerade utgifterna ska inte inbegripa ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel eller icke-diskretionära förändringar i utgifterna för arbetslöshetsersättning.

Den utgiftsökning som överskrider referensvärdet på medellång sikt ska inte räknas som en överträdelse av riktmärket i den mån den uppvägs fullt ut av inkomstökningar som fastställs genom lagstiftning.

Referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt ska fastställas med utgångspunkt i framtidsprognoser och retroaktiva uppskattningar. Prognoserna ska uppdateras regelbundet. Kommissionen ska offentliggöra beräkningsmetoden för dessa prognoser och det resulterande referensvärdet för potentiell BNP-tillväxt på medellång sikt.

När anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmålet fastställs för medlemsstater som ännu inte har uppnått detta mål, och i syfte att tillåta en tillfällig avvikelse från detta mål för medlemsstater som redan har uppnått det, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet och att de offentliga finanserna förväntas återgå till det medelfristiga budgetmålet inom programperioden, ska rådet och kommissionen beakta genomförandet av större strukturreformer som har direkta långsiktiga positiva budgeteffekter, bland annat genom att öka den potentiella hållbara tillväxten, och därmed även har en kontrollerbar effekt på den långsiktiga hållbarheten i de offentliga finanserna.

Särskild uppmärksamhet ska ägnas pensionsreformer genom vilka man inför ett system med flera pelare, av vilka en ska vara en obligatorisk, fullt ut finansierad pelare. Medlemsstater som genomför sådana reformer ska tillåtas avvika från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet eller från själva målet, varvid avvikelsen ska avspeglar beloppet för de direkta merkostnaderna för reformens inverkan på saldot i de offentliga finanserna, förutsatt att det fortfarande finns en lämplig säkerhetsmarginal i förhållande till referensvärdet för underskottet.

Rådet och kommissionen ska även granska huruvida konvergensprogrammet underlättar uppnåendet av en varaktig och verklig konvergens, och en närmare samordning av den ekonomiska politiken och huruvida den berörda medlemsstatens ekonomiska politik är förenlig med medlemsstaternas och unionens allmänna riktlinjer för den ekonomiska politiken och riktlinjerna för sysselsättningspolitiken. För medlemsstater som deltar i ERM2 ska rådet dessutom granska om konvergensprogrammet säkerställer ett friktionsfritt deltagande i växelkursmekanismen.

I händelse av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller i perioder av allvarliga konjunkturnedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, kan medlemsstaterna tillfälligt tillåtas avvika från anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmål som avses i tredje stycket, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

2. Rådet och kommissionen ska granska konvergensprogrammet inom högst tre månader från det att det har lagts fram. Rådet ska, på rekommendation av kommissionen och efter att ha hört Ekonomiska och finansiella kommittén, om nödvändigt anta ett yttrande om programmet. Om rådet, i enlighet med artikel 121 i EUF-fördraget, anser att målen för och innehållet i programmet bör skärpas med särskild hänvisning till anpassningsbanan för att nå det medelfristiga budgetmålet, ska rådet i sitt yttrande uppmana den berörda medlemsstaten att anpassa sitt program.”

13. Artikel 10 ska ersättas med följande:

”Artikel 10

1. Rådet och kommissionen ska inom ramen för den multilaterala övervakningen enligt artikel 121.3 i EUF-fördraget övervaka genomförandet av konvergensprogrammen på grundval av information som medlemsstater med undantag tillhandahåller och bedömningar som görs av kommissionen och Ekonomiska och finansiella kommittén, särskilt för att identifiera betydande faktiska eller förväntade avvikelser i de offentliga finanserna från det medelfristiga budgetmålet eller den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta.

Dessutom skall rådet och kommissionen övervaka den ekonomiska politiken i icke deltagande medlemsstater mot bakgrund av konvergensprogrammets mål i syfte att säkerställa att deras politik är inriktad på stabilitet och således på att undvika avvikelser i växelkurserna från de reala jämviktsväxelkurserna och alltför stora fluktuationer i de nominella växelkurserna.

2. Vid konstaterad betydande avvikelse från anpassningsbanan för att uppnå det medelfristiga budgetmål som avses i artikel 9.1 tredje stycket i denna förordning, och för att

förhindra att ett alltför stort underskott uppstår, ska kommissionen rikta en varning till den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget.

Rådet ska inom en månad från antagandet av den varning som avses i första stycket analysera situationen och anta en rekommendation om nödvändiga politiska åtgärder på grundval av en rekommendation från kommissionen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget. I rekommendationen ska en tidsfrist på högst fem månader fastställas för att komma till rätta med avvikelsen. Tidsfristen ska minskas till tre månader om kommissionen i sin varning anser att situationen är särskilt allvarlig och kräver omedelbara åtgärder. Rådet ska på förslag av kommissionen offentliggöra sin rekommendation.

Inom den tidsfrist som rådet fastställt i rekommendationen enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet om åtgärder som vidtagits med anledning av denna rekommendation.

Om den berörda medlemsstaten underlåter att vidta lämpliga åtgärder inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendation enligt andra stycket, ska kommissionen omedelbart rekommendera rådet att med kvalificerad majoritet anta ett beslut där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

Om rådet inte, på rekommendation av kommissionen, antar beslutet där det fastställs att effektiva åtgärder inte har vidtagits, och den berörda medlemsstaten fortsatt underlåter att vidta lämpliga åtgärder, ska kommissionen en månad efter sin tidigare rekommendation rekommendera rådet att anta det beslut som fastställer att effektiva åtgärder inte har vidtagits. Beslutet ska anses vara antaget av rådet, om inte rådet med enkel majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Samtidigt får kommissionen rekommendera rådet att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget om nödvändiga politiska åtgärder.

När beslutet om icke efterlevnad som avses i fjärde och femte stycket fattas ska rådet agera utan att beakta rösterna från den medlem av rådet som företräder den berörda medlemsstaten.

Rådet ska lägga fram en formell rapport till Europeiska rådet om de beslut som fattats.

3. En avvikelse från det medelfristiga budgetmålet eller från den anpassningsbana som är lämplig för att uppnå detta ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldoto utgångspunkt, inbegripet en analys av nettoutgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, enligt artikel 9.1.

Följande kriterier ska särskilt ingå i bedömningen av om en avvikelse är betydande:

- a) För en medlemsstat som inte har uppnått det medelfristiga budgetmålet, vid bedömningen av förändringen i det strukturella saldot, huruvida avvikelserna uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller till minst 0,25 % av BNP i genomsnitt per år under två år i rad.
- b) Vid bedömningen av utgiftsutvecklingen efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, huruvida den samlade effekten av avvikelserna på saldot i den offentliga sektorns finanser uppgår till minst 0,5 % av BNP under ett enda år eller sammantaget under två år i rad.

En avvikelse när det gäller utgiftsutvecklingen ska inte anses vara betydande om den berörda medlemsstaten har överträffat sitt medelfristiga budgetmål, varvid hänsyn ska tas till möjligheten till betydande oförutsedda inkomster och till om de budgetplaner som läggs fram i konvergensprogrammet inte äventyrar det målet under programmets löptid.

På motsvarande sätt får en avvikelse lämnas utan avseende när den föranleds av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller vid allvarliga konjunkturnedgångar för euroområdet eller unionen som helhet, förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

14. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 3A

PRINCIPEN OM STATISTISKT OBEROENDE

Artikel 10a

För att säkerställa att den multilaterala tillsynen baseras på sund och oberoende statistik ska medlemsstaterna säkerställa de nationella statistikmyndigheternas yrkesmässiga oberoende, vilket ska överensstämma med uppförandekoderna för europeisk statistik som återfinns i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik (*). Följande krav ska åtminstone uppfyllas:

- a) Transparenta förfaranden för rekrytering och avskedanden som måste baseras endast på yrkesmässiga kriterier.
- b) Budgetanslag som måste tilldelas på årlig eller flerårig grund.

- c) Datum för offentliggörandet av viktiga statistiska uppgifter som måste fastställas med god framförhållning.

(*) EUT L 87, 31.3.2009, s. 164."

15. Följande artikel ska införas:

"Artikel -11

1. Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas berörda myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag för att bedöma den ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Kommissionen får utföra utökade övervakningsuppdrag i medlemsstater som är föremål för rekommendationer som utfärdats enligt artikel 6.2 eller 10.2 för övervakning på plats. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra dessa uppdrag.

3. När den berörda medlemsstaten är en deltagande medlemsstat eller en medlemsstat som deltar i ERM2, får kommissionen uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdragen, när så är lämpligt.

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och får besluta att offentliggöra resultatet när så är lämpligt.

5. När kommissionen organiserar de uppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter."

16. Följande artikel ska införas:

"Artikel 12a

1. Senast den 14 november 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet, särskilt huruvida bestämmelserna om beslutsfattandet har visat sig vara tillräckligt solida,
- b) framstegen med att få till stånd en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Rapporten ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning, inbegripet beslutsförfarandena.

17. Alla hänvisningar i förordningen till "artikel 99 i fördraget" ska ersättas med hänvisningar till "artikel 121 i EUF-fördraget".

Artikel 2

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet."

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

W. SZCZUKA

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1176/2011**av den 16 november 2011****om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 121.6,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen bör utvecklas inom ramen för de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningsriktlinjerna, såsom föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda och hållbara offentliga finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.
- (2) Det finns ett behov av att dra lärdomar från det första årtiondet av den ekonomiska och monetära unionens funktion, och framför allt ett behov av en förbättrad ekonomisk styrning i unionen som bygger på ett större nationellt egenansvar.
- (3) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.
- (4) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet

en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken (den europeiska planeringsterminen), en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramar och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens (ESRB) makrotillsyn.

- (5) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unonsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation eller beslut enligt artikel 7.2, 8.2 eller 10.4 i denna förordning en möjlighet att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.

- (6) Kommissionen bör få en starkare roll i det förstärkta övervakningsförfarandet när det gäller bedömningar som är specifika för varje medlemsstat, övervakning, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar.

- (7) Framför allt bör övervakningen av medlemsstaternas ekonomiska politik breddas utöver övervakning av de offentliga finanserna för att inbegripa en mer detaljerad och formell ram i syfte att förebygga alltför stora makroekonomiska obalanser och att hjälpa de berörda medlemsstaterna att upprätta korrigeringsplaner innan avvikelserna blir bestående. Denna breddning av övervakningen av den ekonomiska politiken bör genomföras parallellt med en fördjupad finanspolitisk övervakning.

- (8) För att bidra till att korrigera sådana alltför stora makroekonomiska obalanser, är det nödvändigt att fastställa detaljerade förfaranden i lagstiftning.

- (9) Det multilaterala övervakningsförfarande som avses i artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget bör kompletteras med särskilda regler för upptäckt av makroekonomiska obalanser samt för förebyggande och korrigering av alltför stora makroekonomiska obalanser inom unionen. Det är mycket viktigt att förfarandet samordnas med den årliga multilaterala övervakningscykeln.

⁽¹⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218, 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 8 november 2011.

- (10) Detta förfarande bör inrätta en förvarningsmekanism för upptäckt av framväxande makroekonomiska obalanser i ett tidigt skede. Det bör baseras på användningen av en indikativ och överblickbar *resultattavla* med indikativa tröskelvärden i kombination med en ekonomisk bedömning. Vid denna bedömning bör hänsyn tas till bland annat nominell och real konvergens inom och utanför euroområdet.
- (11) För att resultattavlan ska kunna fungera som en effektiv del av förvarningsmekanismen bör den bestå av en begränsad uppsättning ekonomiska, finansiella och strukturella indikatorer som är av betydelse för att upptäcka makroekonomiska obalanser, med tillhörande indikativa tröskelvärden. Indikatorerna och tröskelvärdena bör justeras vid behov så att de anpassas till de makroekonomiska obalansernas föränderliga natur, bland annat till följd av framväxande hot mot den makroekonomiska stabiliteten och för att ta hänsyn till förbättrad tillgång till relevanta statistiska uppgifter. Indikatorerna bör inte betraktas som mål för den ekonomiska politiken i sig utan som redskap för att ta hänsyn till de makroekonomiska obalansernas föränderliga natur inom unionen.
- (12) Kommissionen bör samarbeta nära med Europaparlamentet och rådet när resultattavlan och de makroekonomiska och makrofinansiella indikatorerna för medlemsstaterna utarbetas. Kommissionen bör lämna förslag för kommentarer till Europaparlamentets ansvariga utskott och till rådet om planerna att fastställa och justera indikatorer och tröskelvärden. Kommissionen bör informera Europaparlamentet och rådet om eventuella ändringar av indikatorerna och tröskelvärdena och ange skälen för att föreslå dessa ändringar.
- (13) Vid utvecklingen av resultattavlan bör vederbörlig hänsyn också tas till heterogena ekonomiska omständigheter, inbegripet upphämnningseffekter.
- (14) Överskridande av ett eller flera indikativa tröskelvärden behövs inte med nödvändighet betyda att makroekonomiska obalanser håller på att växa fram, eftersom den ekonomiska politiken bör beakta samverkan mellan olika makroekonomiska variabler. Inga slutsatser bör dras från en mekanisk avläsning av resultattavlan. En ekonomisk bedömning bör säkerställa att alla olika uppgifter, från såväl resultattavlan som andra källor, sätts in i sitt sammanhang och blir en del av en heltäckande analys.
- (15) Baserat på den multilaterala övervakningen och förvarningsmekanismen eller vid oväntad och betydande ekonomisk utveckling som kräver brådskande analys med avseende på tillämpningen av denna förordning, bör kommissionen identifiera vilka medlemsstater som behöver granskas mer ingående. Den fördjupade granskningen bör genomföras utan att man förutsätter att det föreligger obalanser och bör inbegripa en ingående analys av orsakerna till obalanserna i den granskade medlemsstaten, med vederbörlig hänsyn tagen till landsspecifika ekonomiska villkor och omständigheter och med en bredare uppsättning analysverktyg, indikatorer och kvalitativ information av landsspecifik karaktär. När kommissionen genomför den fördjupade granskningen bör medlemsstaten samarbeta för att säkerställa att den information som kommissionen har tillgång till är så fullständig och korrekt som möjligt. Dessutom bör kommissionen vederbörligen beakta eventuell annan information som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse, och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen.
- (16) Den fördjupade granskningen bör diskuteras inom rådet och inom Eurogruppen för de medlemsstater som har euron som valuta. Vid den fördjupade granskningen bör, där så är lämpligt, hänsyn tas till de rekommendationer eller uppmaningar riktade till medlemsstater som är föremål för granskning som rådet har antagit med stöd av artiklarna 121, 126 och 148 i EUF-fördraget och enligt artiklarna 6, 7, 8 och 10 i denna förordning, samt till den granskade medlemsstatens planerade politik, såsom den beskrivs i dess nationella reformprogram, liksom internationell bästa praxis för indikatorer och metoder. När kommissionen beslutar att genomföra en fördjupad granskning vid en betydande och oväntad förändring av den ekonomiska utvecklingen som omedelbart måste analyseras bör den underrätta de berörda medlemsstaterna.
- (17) Vid bedömning av makroekonomiska obalanser bör hänsyn tas till hur allvarliga de är samt till deras eventuella negativa ekonomiska och finansiella spridningseffekter som ökar sårbarheten i unionens ekonomi och utgör ett hot mot den monetära unionens smidiga funktion. Åtgärder för att hantera makroekonomiska obalanser och skillnader i konkurrenskraft krävs i alla medlemsstater, särskilt i euroområdet. De politiska utmaningarnas karaktär, omfattning och angelägenhet kan emellertid variera kraftigt mellan de olika berörda medlemsstaterna. Med tanke på befintliga sårbarheter och omfattningen av den anpassning som krävs, är behovet av politiska åtgärder särskilt akut i medlemsstater med varaktigt stort bytesbalansunderskott och stora förluster av konkurrenskraft. Vidare bör politiken i medlemsstater som bygger upp stora överskott i bytesbalansen syfta till att identifiera och genomföra åtgärder som bidrar till att stärka den inhemska efterfrågan och tillväxtpotentialen.

- (18) Den berörda medlemsstatens förmåga till ekonomisk anpassning och uppnådda resultat avseende efterlevnad av tidigare rekommendationer som utfärdats enligt denna förordning och andra rekommendationer som utfärdats enligt artikel 121 i EUF-fördraget som en del av den multilaterala övervakningen, särskilt de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik, bör också beaktas.
- (19) Ett förfarande för att övervaka och korrigera skadliga makroekonomiska obalanser, med förebyggande och korrigering inslag, kräver förstärkta övervakningsverktyg baserade på dem som används i det multilaterala övervakningsförfarandet. Detta skulle kunna innefatta att kommissionen genomför utökade övervakningsuppdrag i medlemsstaterna, i samarbete med Europeiska centralbanken (ECB) för medlemsstater som har euron som valuta eller medlemsstater som deltar i avtalet av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽¹⁾ (ERM2), och kompletterande rapportering av medlemsstaterna i händelse av allvarliga obalanser, inbegripet obalanser som äventyrar den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktion. Arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter bör, när detta är lämpligt, medverka i dialogen.
- (20) Om makroekonomiska obalanser konstateras bör rekommendationer, i förekommande fall med medverkan av relevanta kommittéer, lämnas till den berörda medlemsstaten som vägledning för lämpliga politiska åtgärder. Den berörda medlemsstatens politiska reaktion bör vara snabb och alla tillgängliga ekonomisk-politiska instrument som de offentliga myndigheterna förfogar över bör utnyttjas. I förekommande fall bör relevanta nationella intressenter, däribland arbetsmarknadens parter, också involveras i enlighet med EUF-fördraget och nationella rättsliga och politiska arrangemang. Reaktionen bör anpassas till den berörda medlemsstatens specifika miljö och omständigheter och bör täcka den ekonomiska politikens huvudområden, inbegripet finans- och lönepolitik, arbetsmarknader, varu- och tjänstemarknader och reglering av den finansiella sektorn. Åtaganden enligt ERM2 bör beaktas.
- (21) Varningarna och rekommendationerna från ESRB till medlemsstaterna eller till unionen gäller risker av makrofinansiell natur. De bör också, när så är lämpligt, motivera lämpliga uppföljningsåtgärder från kommissionens sida när det gäller övervakning av makroekonomiska obalanser. ESRB:s oberoende och konfidentialitet bör iakttas fullt ut.
- (22) Om allvarliga makroekonomiska obalanser konstateras, inbegripet obalanser som äventyrar den ekonomiska och monetära unionens funktion, bör ett förfarande vid alltför stora obalanser inledas, och detta kan inkludera rekommendationer till medlemsstaten, skärpta krav på övervakning och kontroll, och när det gäller medlemsstater som har euron som valuta möjligheten till verkställighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1174/2011 av den 16 november 2011 om verkställighetsåtgärder för att korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i euroområdet ⁽²⁾ vid fortsatt underlåtenhet att vidta korrigerande åtgärder.
- (23) En medlemsstat som är föremål för förfarandet vid alltför stora obalanser bör fastställa en plan för korrigerande åtgärder som i detalj beskriver den politik som planeras för att genomföra rådets rekommendationer. Planen för korrigerande åtgärder bör innehålla ett tidsschema för genomförandet av de beskrivna åtgärderna. Den bör godkännas genom en rekommendation av rådet. Rekommendationen ska överlämnas till Europaparlamentet.
- (24) Rådet bör ges befogenhet att anta enskilda beslut som fastställer bristande efterlevnad av de rekommendationer som antagits av rådet inom ramen för planen för korrigerande åtgärder. Dessa enskilda beslut är en del av den samordning av medlemsstaternas ekonomiska politik som sker inom rådet enligt artikel 121.1 i EUF-fördraget, och utgör därmed en integrerad uppföljning av de rekommendationer som rådet har lämnat med stöd av artikel 121.4 i EUF-fördraget inom ramen för en plan för korrigerande åtgärder.
- (25) Vid tillämpningen av denna förordning bör rådet och kommissionen till fullo respektera de nationella parlamentens och arbetsmarknadsparternas roll, liksom olikheterna mellan de nationella systemen, såsom systemen för lönebildning.
- (26) Om rådet finner att en medlemsstat inte längre har en alltför stor makroekonomisk obalans bör förfarandet vid alltför stora obalanser avslutas efter det att rådet, på rekommendation av kommissionen, har upphävt sina berörda rekommendationer. Detta upphävande bör baseras på en heltäckande analys utförd av kommissionen som visar att medlemsstaten har handlat i enlighet med de berörda rådsrekommendationerna och att bakomliggande orsaker och därmed förbundna risker som identifierats i den rådsrekommendation som inleder förfarandet vid alltför stora underskott inte längre föreligger, med beaktande av bland annat den makroekonomiska utvecklingen samt de makroekonomiska utsikterna och spridningseffekterna. Avslutandet av förfarandet vid alltför stora obalanser bör offentliggöras.

⁽¹⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽²⁾ Se sidan 8 i detta nummer av EUT.

(27) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att fastställa en effektiv ram för att upptäcka makroekonomiska obalanser och för att förebygga och korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, på grund av de täta handelsmässiga och finansiella förbindelserna mellan medlemsstaterna och de externa effekterna av nationell ekonomisk politik på unionen och euroområdet som helhet, och det därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

1. I denna förordning fastställs detaljerade regler för upptäckt av makroekonomiska obalanser samt för förebyggande och korrigering av alltför stora makroekonomiska obalanser inom unionen.
2. Denna förordning ska tillämpas inom ramen för den europeiska planeringsterminen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾.
3. Tillämpningen av denna förordning ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget, och de rekommendationer som utfärdas enligt denna förordning ska respektera nationell praxis och de nationella systemen för lönebildning. Denna förordning ska beakta artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och påverkar därför inte rätten att förhandla om, ingå eller tillämpa kollektivavtal samt att vidta kollektiva åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning och praxis.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *obalanser*: alla trender som leder till en makroekonomisk utveckling som inverkar negativt på, eller skulle kunna inverka negativt på, ekonomin i en medlemsstat eller i den ekonomiska och monetära unionen, eller i unionen som helhet.

⁽¹⁾ Se sidan 12 i detta nummer av EUT.

2. *alltför stora obalanser*: allvarliga obalanser, inbegripet obalanser som äventyrar eller skulle kunna äventyra den ekonomiska och monetära unionens korrekta funktion.

KAPITEL II

UPPTÄCKT AV OBALANSER

Artikel 3

Förvarningsmekanism

1. En förvarningsmekanism ska inrättas för att underlätta tidig upptäckt och övervakning av obalanser. Kommissionen ska utarbeta en årlig rapport med en kvalitativ ekonomisk och finansiell bedömning som bygger på en resultattavla med en uppsättning indikatorer vars värden jämförs med deras indikativa tröskelvärden, såsom föreskrivs i artikel 4. Den årliga rapporten med resultattavlans värden för indikatorerna ska offentliggöras.
2. Kommissionens årliga rapport ska innehålla en ekonomisk och finansiell bedömning som sätter in indikatorernas förändring över tiden i ett vidare sammanhang, vid behov underbyggd av andra relevanta ekonomiska och finansiella indikatorer vid bedömningen av hur obalanserna har utvecklats. Inga slutsatser ska dras från en mekanisk avläsning av resultattavlans indikatorer. Bedömningen ska beakta utvecklingen av obalanserna i unionen och i euroområdet. I rapporten ska också anges om överskridande av tröskelvärdena i en eller flera medlemsstater betyder att eventuella obalanser håller på att växa fram. Bedömningen av medlemsstater med stort bytesbalansunderskott kan skilja sig från bedömningen av medlemsstater som bygger upp stora överskott i bytesbalansen.
3. Den årliga rapporten ska identifiera de medlemsstater som kommissionen anser kan ha drabbats av eller kan riskera att drabbas av obalanser.
4. Kommissionen ska i god tid överlämna den årliga rapporten till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.
5. Som en del av den multilaterala övervakningen i enlighet med artikel 121.3 i EUF-fördraget ska rådet diskutera och genomföra en samlad bedömning av kommissionens årliga rapport. Eurogruppen ska diskutera rapporten i den mån den berör de medlemsstater som har euron som valuta.

Artikel 4

Resultattavlan

1. Resultattavlan, och uppsättningen av indikatorer, ska användas som ett instrument för underlättande av tidig upptäckt och övervakning av obalanser.

2. Resultattavlan ska omfatta ett mindre antal relevanta, praktiska, enkla, mätbara och tillgängliga makroekonomiska och makrofinansiella indikatorer för medlemsstaterna. Den ska möjliggöra tidig upptäckt av både kortsiktiga makroekonomiska obalanser och obalanser som växer fram på grund av strukturella och långsiktiga tendenser.

3. Resultattavlan ska bland annat omfatta indikatorer som är värdefulla för en tidig identifiering av

a) interna obalanser, inklusive obalanser som kan växa fram till följd av offentlig och privat skuldsättning, utvecklingen på finansmarknaderna och tillgångsmarknaderna, inbegripet fastighetsmarknaden, utvecklingen av kreditflödet inom den privata sektorn och utvecklingen av arbetslösheten,

b) externa obalanser, inklusive obalanser som kan växa fram till följd av utvecklingen av bytesbalansen och medlemsstaternas nettoinvesteringspositioner, reala effektiva växelkurser, exportmarknadsandelar, förändringar av priser och kostnader samt konkurrenskraft i andra avseenden än priskonkurrens, med beaktande av produktivitetsens olika beståndsdelar.

4. I samband med den ekonomiska avläsningen av resultattavlan i förvarningsmekanismen ska kommissionen särskilt uppmärksamma utvecklingen av den reala ekonomin, däribland den ekonomiska tillväxten, resultatet i fråga om sysselsättning och arbetslöshet, nominell och reell konvergens inom och utanför euroområdet, utvecklingen av produktiviteten och dess relevanta drivkrafter såsom forskning och utveckling och utländska och nationella investeringar samt sektorsrelaterad utveckling, inbegripet på energiområdet, som inverkar på BNP och bytesbalansen.

Resultattavlan ska också innehålla indikativa tröskelvärden för indikatorerna som ska fungera som förvarningsnivåer. Valet av indikatorer och tröskelvärden ska bidra till att främja konkurrenskraften i unionen.

Resultattavlan med indikatorer ska ha övre och nedre tröskelvärden för förvarning, om detta inte är olämpligt, vilka ska differentieras för medlemsstaterna i euroområdet respektive de medlemsstater som står utanför euroområdet, om detta är motiverat på grund av särdragen i den monetära unionen och relevanta ekonomiska omständigheter. Vid utvecklingen av resultattavlan ska vederbörlig hänsyn tas till heterogena ekonomiska omständigheter, inbegripet upphämnningseffekter.

5. ESRB:s arbete ska vederbörligen beaktas i samband med utarbetandet av indikatorer som är relevanta för stabiliteten på finansmarknaderna. Kommissionen ska uppmana ESRB att uttala sig om förslagen till indikatorer som är relevanta för stabiliteten på finansmarknaderna.

6. Kommissionen ska offentliggöra resultattavlans uppsättning av indikatorer och tröskelvärden.

7. Kommissionen ska regelbundet utvärdera resultattavlans lämplighet, inbegripet sammansättningen av indikatorer, de fastställda tröskelvärdena och den metod som används, och den ska justera eller ändra dem om så är nödvändigt. Kommissionen ska offentliggöra förändringar av den underliggande metoden och resultattavlans sammansättning med tillhörande tröskelvärden.

8. Kommissionen ska minst årligen uppdatera resultattavlans värden för indikatorerna.

Artikel 5

Fördjupad granskning

1. Med vederbörlig hänsyn tagen till de diskussioner i rådet och Eurogruppen som avses i artikel 3.5, eller om den ekonomiska utvecklingen ändras på ett betydande och oväntat sätt som omedelbart måste analyseras med avseende på tillämpningen av denna förordning, ska kommissionen genomföra en fördjupad granskning för varje medlemsstat som den bedömer kan ha drabbats av eller kan riskera att drabbas av obalanser.

Den fördjupade granskningen ska bygga på en detaljerad analys av landsspecifika förhållanden, däribland medlemsstaternas olika utgångslägen. Den ska granska ett brett urval av ekonomiska variabler och ta hjälp av analysverktyg och kvalitativ information av landsspecifik karaktär. Den ska ta hänsyn till de nationella särdragen för relationerna och dialogen mellan arbetsmarknadens parter.

Kommissionen ska även vederbörligen beakta eventuell annan information som den berörda medlemsstaten anser har betydelse, och har meddelat kommissionen.

Kommissionen ska genomföra den fördjupade granskningen i förening med övervakningsuppdrag i den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 13.

2. Kommissionens fördjupade granskning ska omfatta en utvärdering av huruvida den berörda medlemsstaten är drabbad av obalanser och huruvida dessa obalanser utgör alltför stora obalanser. Den ska granska de upptäckta obalansernas ursprung mot bakgrund av de ekonomiska förhållanden som råder, inbegripet de täta handelsmässiga och finansiella förbindelserna mellan medlemsstaterna och de externa effekterna av nationell ekonomisk politik. Den fördjupade granskningen ska analysera relevant utveckling med anknytning till unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Den ska också undersöka den ekonomiska utvecklingens relevans i unionen och i euroområdet som helhet. Den ska särskilt beakta följande:

a) Där så är lämpligt, de rekommendationer eller uppmaningar som rådet har lämnat till de granskade medlemsstaterna och som antagits med stöd av artiklarna 121, 126 och 148 i EUF-fördraget och enligt artiklarna 6, 7, 8, och 10 i denna förordning.

- b) Den granskade medlemsstatens planerade politik, såsom den beskrivs i dess nationella reformprogram och, i förekommande fall, i dess stabilitets- och konvergensprogram.
- c) Alla varningar eller rekommendationer från ESRB om systemrisker som riktas till, eller som berör, den medlemsstat som är föremål för granskning. ESRB:s krav på konfidentialitet ska respekteras.

3. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om resultaten av den fördjupade granskningen och offentliggöra dem.

Artikel 6

Förebyggande åtgärder

1. Om kommissionen, på grundval av den fördjupade granskning som avses i artikel 5, anser att det föreligger obalanser i en medlemsstat ska kommissionen informera Europaparlamentet, rådet och Eurogruppen om detta. På rekommendation från kommissionen får rådet lämna nödvändiga rekommendationer till den berörda medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 121.2 i EUF-fördraget.
2. Rådet ska informera Europaparlamentet om rekommendationen och ska offentliggöra den.
3. Rådets och kommissionens rekommendationer ska till fullo respektera artikel 152 i EUF-fördraget och ska beakta artikel 28 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
4. Rådet ska årligen inom ramen för den europeiska planeringsterminen se över sin rekommendation och får vid behov anpassa den i enlighet med punkt 1.

KAPITEL III

FÖRFARANDE VID ALLTFÖR STORA OBALANSER

Artikel 7

Inledande av förfarandet vid alltför stora obalanser

1. Om kommissionen, på grundval av den fördjupade granskning som avses i artikel 5, anser att en medlemsstat har drabbats av alltför stora obalanser ska kommissionen informera Europaparlamentet, rådet och Eurogruppen om detta.

Kommissionen ska också informera de relevanta Europeiska tillsynsmyndigheterna och ESRB. ESRB uppmanas att vidta de åtgärder den anser nödvändiga.

2. Rådet får, på grundval av en rekommendation från kommissionen, i enlighet med artikel 121.4 i EUF-fördraget, anta en rekommendation där det fastställs att det föreligger en alltför stor obalans och rekommendera att den berörda medlemsstaten vidtar korrigerande åtgärder.

Rådets rekommendation ska ange typen av obalanser samt deras effekter och ska ange ett antal politiska rekommendationer som ska följas samt en tidsfrist inom vilken den berörda medlemsstaten måste lämna in en plan för korrigerande åtgärder. Rådet får enligt artikel 121.4 i EUF-fördraget offentliggöra sin rekommendation.

Artikel 8

Plan för korrigerande åtgärder

1. Alla medlemsstater för vilka ett förfarande vid alltför stora obalanser har inletts, ska lämna in en plan för korrigerande åtgärder till rådet och kommissionen på grundval av, och inom en tidsfrist som ska fastställas i, rådets rekommendation som avses i artikel 7.2. Denna plan för korrigerande åtgärder ska ange de specifika politiska åtgärder som den berörda medlemsstaten har genomfört eller avser att genomföra samt inbegripa en tidsplan för dessa åtgärder. Planen för korrigerande åtgärder ska beakta de ekonomiska och sociala konsekvenserna av de politiska åtgärderna och vara förenlig med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningsriktlinjerna.
2. Rådet ska, på grundval av en rapport från kommissionen, bedöma planen för korrigerande åtgärder inom två månader från inlämnandet. Om rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, anser att planen för korrigerande åtgärder är tillräcklig, ska det godkänna planen genom en rekommendation med en förteckning över de särskilda åtgärder som krävs och tidsfrister för att vidta dem, och ska fastställa en tidsplan för övervakning med vederbörlig hänsyn till överföringskanalerna, samtidigt som det tas i beaktande att det kan bli ett betydande glapp tidsmässigt mellan antagandet av den korrigerande åtgärden och den tidpunkt då obalansen har rättats till.
3. Om rådet, på grundval av en rekommendation från kommissionen, anser att de åtgärder som vidtagits eller planeras i planen för korrigerande åtgärder är otillräckliga ska det anta en rekommendation till medlemsstaten att lämna in en ny plan för korrigerande åtgärder, i regel inom två månader. Rådet ska granska den nya planen för korrigerande åtgärder i enlighet med det förfarande som fastställs i denna artikel.
4. Planen för korrigerande åtgärder, kommissionens rapport och rådets rekommendation enligt punkterna 2 och 3 ska offentliggöras.

Artikel 9

Övervakning av korrigerande åtgärder

1. Kommissionen ska övervaka genomförandet av den rekommendation som rådet antagit enligt artikel 8.2. I det syftet ska medlemsstaten regelbundet till rådet och kommissionen lägga fram lägesrapporter med en periodicitet som ska fastställas av rådet i den rekommendation som avses i artikel 8.2.

2. Rådet ska offentliggöra medlemsstaternas lägesrapporter.

3. Kommissionen får genomföra utökade övervakningsuppdrag i den berörda medlemsstaten för att övervaka genomförandet av planen för korrigering åtgärder, i samarbete med ECB om dessa uppdrag rör medlemsstater som har euron som valuta eller medlemsstater som deltar i ERM2. Kommissionen ska när det är lämpligt involvera arbetsmarknadens parter och andra nationella intressenter i en dialog under dessa uppdrag.

4. Vid relevanta, större förändringar av de ekonomiska omständigheterna får rådet, på rekommendation från kommissionen, ändra de rekommendationer som antagits enligt artikel 8.2 i enlighet med det förfarande som fastställs i den artikeln. När så är lämpligt ska rådet uppmana den berörda medlemsstaten att lämna in en reviderad plan för korrigering åtgärder, och ska bedöma den reviderade planen för korrigering åtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 8.

Artikel 10

Bedömning av korrigering åtgärder

1. På grundval av en rapport från kommissionen ska rådet bedöma huruvida den berörda medlemsstaten har vidtagit de rekommenderade korrigering åtgärderna i enlighet med den rekommendation som rådet utfärdat enligt artikel 8.2.

2. Kommissionen ska offentliggöra sin rapport.

3. Rådet ska genomföra sin bedömning inom den tidsfrist som fastställts i rådets rekommendationer som antagits i enlighet med artikel 8.2.

4. Om rådet anser att medlemsstaten inte har vidtagit de rekommenderade korrigering åtgärderna ska det, på rekommendation från kommissionen, anta ett beslut som fastställer bristande efterlevnad, tillsammans med en rekommendation med nya tidsfrister för korrigering åtgärder. Rådet ska i detta fall informera Europeiska rådet, och ska offentliggöra slutsatserna från de övervakningsuppdrag som avses i artikel 9.3.

Kommissionens rekommendation om fastställelse av bristande efterlevnad ska anses vara antagen av rådet, om inte rådet med kvalificerad majoritet beslutar att förkasta rekommendationen inom tio dagar från det att kommissionen har antagit den. Den berörda medlemsstaten får begära att rådet håller ett sammanträde inom den perioden för att rösta om detta beslut.

5. Om rådet på grundval av den rapport från kommissionen som avses i punkt 1, anser att medlemsstaten har vidtagit de korrigering åtgärder som rekommenderats i enlighet med artikel 8.2, ska förfarandet vid alltför stora obalanser anses aktiverat och ska tills vidare lämnas vilande. Övervakningen

ska dock fortsätta i enlighet med den tidsplan som angavs i rekommendationen enligt artikel 8.2. Rådet ska offentliggöra skälen för att låta förfarandet vila och erkänna de korrigering åtgärder som den berörda medlemsstaten vidtagit.

Artikel 11

Avslutande av förfarandet vid alltför stora obalanser

Rådet ska, på rekommendation av kommissionen, upphäva de rekommendationer som utfärdats enligt artikel 7, 8 eller 10 så snart som rådet anser att den berörda medlemsstaten inte längre är drabbad av alltför stora obalanser, så som det anges i den rekommendation som avses i artikel 7.2. Rådet ska göra ett offentligt uttalande som återger detta.

Artikel 12

Omröstning i rådet

När det gäller de åtgärder som avses i artiklarna 7–11, ska rådet agera utan att beakta den berörda medlemsstatens röst i rådet.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 13

Övervakningsuppdrag

1. Kommissionen ska se till att det förs en ständig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag för att bedöma den ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Kommissionen får utföra utökade övervakningsuppdrag på plats i medlemsstater som är föremål för en rekommendation angående förekomsten av en alltför stor obalans enligt artikel 7.2.

3. När den berörda medlemsstaten är en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i ERM2, får kommissionen bjuda in företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdrag, när så är lämpligt.

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av de uppdrag som avses i punkt 2 och får besluta att offentliggöra resultatet när så är lämpligt.

5. När kommissionen organiserar de uppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter.

*Artikel 14***Ekonomisk dialog**

1. För att stärka dialogen mellan unionsinstitutionerna, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvarighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i utskottet diskutera

- a) information som lämnats av rådet om de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska politiken enligt artikel 121.2 i EUF-fördraget,
- b) allmänna riktlinjer som kommissionen utfärdat till medlemsstaterna i början av den årliga övervakningscykeln,
- c) Europeiska rådets slutsatser om riktlinjer för den ekonomiska politiken inom ramen för den europeiska planeringsterminen,
- d) resultaten av multilateral övervakning som genomförts enligt denna förordning,
- e) Europeiska rådets slutsatser om riktlinjerna för och resultaten av den multilaterala övervakningen,
- f) en översyn av genomförandet av den multilaterala övervakningen i slutet av den europeiska planeringsterminen,
- g) de rekommendationer som antagits i enlighet med artiklarna 7.2, 8.2 och 10.4 i denna förordning.

2. Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda den medlemsstat som är föremål för rådets rekommendation eller beslut enligt artikel 7.2, 8.2 eller 10.4 tillfälle att delta i en diskussion.

3. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om resultaten av tillämpningen av denna förordning.

*Artikel 15***Årlig rapport**

Kommissionen ska varje år rapportera om tillämpningen av denna förordning, och om uppdateringen av resultattavlan i enlighet med artikel 4 och lägga fram sina iakttagelser för Europaparlamentet och rådet inom ramen för den europeiska planeringsterminen.

*Artikel 16***Översyn**

1. Kommissionen ska senast den 14 december 2014, och därefter vart femte år, göra en översyn av och rapportera om tillämpningen av denna förordning.

Dessa rapporter ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet,
- b) framstegen med att säkra fastare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

Dessa rapporter ska när så är lämpligt åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

2. Kommissionen ska överlämna de rapporter som avses i punkt 1 till Europaparlamentet och till rådet.

*Artikel 17***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 16 november 2011.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
W. SZCZUKA
Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 1177/2011**av den 8 november 2011****om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 126.14 andra stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de natio-
nella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik inom unionen, såsom föreskrivs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), bör innefatta efterlevnad av de vägledande principerna om stabila priser, sunda finanser och monetära förhållanden samt en hållbar betalningsbalans.
- (2) Inledningsvis utgick stabilitets- och tillväxtpakten från rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽³⁾, rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽⁴⁾ samt Europeiska rådets resolution av den 17 juni 1997 om stabilitets- och tillväxtpakten ⁽⁵⁾. Förordningarna (EG) nr 1466/97 och (EG) nr 1467/97 ändrades genom förordningarna (EG) nr 1055/2005 ⁽⁶⁾ re-

spektive (EG) nr 1056/2005 ⁽⁷⁾. Dessutom antogs rådets rapport av den 20 mars 2005 om "Att förbättra genomförandet av stabilitets- och tillväxtpakten" ⁽⁸⁾.

- (3) Stabilitets- och tillväxtpakten grundas på målet om sunda och hållbara offentliga finanser, som ett sätt att stärka förutsättningarna för prisstabilitet och stark varaktig tillväxt stödd på finansiell stabilitet, och därmed stödja uppnåendet av unionens mål i fråga om hållbar tillväxt och sysselsättning.
- (4) Erfarenheterna från och misstagen under den ekonomiska och monetära unionens första tio år visar att det behövs en förbättrad ekonomisk styrning inom unionen, som bör bygga på ett större nationellt egenansvar för gemensamt överenskomna regler och åtgärder och på en mer solid ram på unionsnivå för övervakning av den nationella ekonomiska politiken.
- (5) Den gemensamma ramen för ekonomisk styrning behöver förbättras, däribland en bättre budgetövervakning, i linje med den höga graden av integration mellan medlemsstaternas ekonomier i unionen och särskilt i euroområdet.
- (6) Ramen för förbättrad ekonomisk styrning bör bygga på flera sammanlänkade och inbördes samstämda politiska åtgärder för hållbar tillväxt och sysselsättning, i synnerhet en unionsstrategi för tillväxt och sysselsättning som är särskilt inriktad på att utveckla och förstärka den inre marknaden, främja internationell handel och konkurrenskraft, en europeisk planeringstermin för stärkt samordning av den ekonomiska politiken och budgetpolitiken, en effektiv ram för att förebygga och korrigera alltför stora underskott i de offentliga finanserna (stabilitets- och tillväxtpakten), en stabil ram för att förebygga och korrigera makroekonomiska obalanser, minimikrav för nationella budgetramverk och förstärkt reglering och tillsyn av finansmarknaderna, inbegripet Europeiska systemrisknämndens makrotillsyn.
- (7) Att uppnå och upprätthålla en dynamisk inre marknad bör betraktas som en central aspekt av en ekonomisk och monetär union som fungerar väl och friktionsfritt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

⁽⁵⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 1.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 1055/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1466/97 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken (EUT L 174, 7.7.2005, s. 1).

⁽⁷⁾ Rådets förordning (EG) nr 1056/2005 av den 27 juni 2005 om ändring av förordning (EG) nr 1467/97 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott (EUT L 174, 7.7.2005, s. 5).

⁽⁸⁾ Se dokument 7423/05 på <http://www.consilium.europa.eu/documents.aspx?lang=sv>

- (8) Stabilitets- och tillväxtpakten och hela ramen för ekonomisk styrning bör komplettera och stödja unionsstrategin för tillväxt och sysselsättning. Sambanden mellan de olika delarna bör inte medge undantag från stabilitets- och tillväxtpaktens bestämmelser.
- (9) Den förstärkta ekonomiska styrningen bör innebära att Europaparlamentet och de nationella parlamenten involveras i högre grad och i ett tidigare skede. Motparterna till Europaparlamentet inom ramen för denna dialog är visserligen de berörda unionsinstitutionerna och deras representanter, men Europaparlamentets ansvariga utskott får erbjuda en medlemsstat som är föremål för rådets beslut enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget, en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget, ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget eller ett beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget att delta i en diskussion. Medlemsstaternas deltagande i en sådan diskussion är frivilligt.
- (10) Kommissionen bör få en starkare roll i den förstärkta övervakningen av medlemsstatsspecifika bedömningar, uppföljningar, uppdrag på plats, rekommendationer och varningar.
- (11) Rådet och kommissionen bör vid tillämpningen av denna förordning beakta alla relevanta faktorer och den ekonomiska och budgetmässiga situationen i de berörda medlemsstaterna.
- (12) Reglerna om budgetdisciplin bör stärkas, särskilt genom att ge skuldernas nivå och utveckling och den övergripande hållbarheten en mer framträdande roll. Systemen för att säkerställa iakttagande av dessa regler och kontroll av att de efterlevs bör också förbättras.
- (13) För att det nuvarande förfarandet vid alltför stora underskott ska kunna genomföras utifrån både underskotts- och skuldkriteriet, krävs ett numeriskt riktmärke som tar hänsyn till konjunkturcykeln för bedömningen av om den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten (BNP) minskar i tillräcklig utsträckning och närmar sig referensvärdet i tillfredsställande takt.
- En övergångsperiod bör införas så att de medlemsstater som är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott vid datumet för antagandet av denna förordning kan anpassa sin politik till det numeriska riktmärket för skuldminskning. Detta bör även tillämpas på medlemsstater som är föremål för ett av unionens eller IMF:s anpassningsprogram.
- (14) En avvikelse från det numeriska riktmärket för skuldminskning bör inte räcka för att fastställa att ett alltför stort underskott föreligger, utan alla faktorer av betydelse som ingår i kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget bör beaktas. Framför allt kan bedömningen av konjunkteffekten och sammansättningen av stock/flödesjusteringar på skuldutvecklingen vara tillräckligt för att kunna undvika att förekomsten av ett alltför stort underskott fastställs utifrån skuldkriteriet.
- (15) När förekomsten av ett alltför stort underskott fastställs utifrån underskottskriteriet och under de steg som leder fram till detta, bör alla de faktorer av betydelse som ingår i kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget beaktas, om den offentliga skuldens andel av BNP inte överskrider referensvärdet.
- (16) När man beaktar systemiska pensionsreformer bland de relevanta faktorerna bör huvudkriteriet vara huruvida dessa reformer förbättrar hållbarheten på lång sikt i pensionssystemet generellt, utan att öka riskerna för budgetsituationen på medellång sikt.
- (17) I kommissionens rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget bör det nationella budgetpolitiska ramverkets kvalitet bedömas på lämpligt sätt, eftersom detta spelar en avgörande roll för att främja budgetkonsolidering och hållbara offentliga finanser. Man bör därvid även ta hänsyn till de minimikrav som fastställs i rådets direktiv 2011/85/EU av den 8 november 2011 om krav på medlemsstaternas budgetramverk⁽¹⁾ och andra överenskomna önskvärda krav på budgetdisciplin.
- (18) Övervakningen av om rådets rekommendationer och förelägganden om korrigering av alltför stora överskott följs bör underlättas genom att dessa specificerar årliga budgetmål, som överensstämmer med den begärda förbättringen av den offentliga sektorns finanser i konjunkturrensade termer, exklusive engångsåtgärder och andra tillfälliga åtgärder. I det sammanhanget bör det årliga riktmärket motsvarande 0,5 % av BNP uppfattas som årsmedelvärde.
- (19) Vid bedömningen av åtgärdernas ändamålsenlighet vore det en fördel att använda uppfyllelsen av offentliga utgiftsmål som utgångspunkt tillsammans med genomförandet av planerade särskilda åtgärder på intäktsidan.
- (20) Vid bedömningen av om tidsfristen för att korrigera ett alltför stort underskott bör förlängas, bör särskild hänsyn tas till allvarliga konjunkturedgångar inom euroområdet eller unionen som helhet, under förutsättning att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

⁽¹⁾ Se sidan 41 i detta nummer av EUT.

- (21) Tillämpningen av de ekonomiska sanktioner som föreskrivs i artikel 126.11 i EUF-fördraget bör skärpas, så att de utgör ett verkligt incitament till att följa rekommendationer enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget.
- (22) För att se till att de medlemsstater som har euron som valuta följer unionens ramverk för budgetövervakning, bör regelbaserade sanktioner utformas utifrån artikel 136 i EUF-fördraget för att säkerställa rättvisa, rättidiga och ändamålsenliga mekanismer för uppfyllelse av stabilitets- och tillväxtpaktens regler.
- (23) Böter som avses i denna förordning ska utgöra andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget, och bör avsättas för stabilitetsmekanismer för att tillhandahålla finansiellt bistånd, vilka inrättats av medlemsstaterna i euroområdet för att trygga stabiliteten i euroområdet som helhet.
- (24) Vid hänvisningar i förordning (EG) nr 1467/97 bör det beaktas att artikelnumreringen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är ny och att rådets förordning (EG) nr 3605/93 ⁽¹⁾ ersatts med rådets förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽²⁾.
- (25) Förordning (EG) nr 1467/97 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1467/97 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

1. I denna förordning fastställs bestämmelser för att påskynda och förtydliga förfarandet vid alltför stora underskott. Syftet med förfarandet vid alltför stora underskott är att förhindra alltför stora underskott i den offentliga sektorns finanser och att i de fall underskott uppstår bidra till att de korrigeras, varvid iakttagandet av budgetdisciplin granskas med utgångspunkt från kriterierna offentliga underskott och offentliga skulder.

2. Med *deltagande medlemsstater* avses i denna förordning de medlemsstater som har euron som valuta."

2. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"1. Underskottet i den offentliga sektorns finanser ska anses överskrida referensvärdet undantagsvis, i enlighet med artikel 126.2 a andra strecksatsen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), när det orsakas av en ovanlig händelse utanför den berörda medlemsstatens kontroll som har stor inverkan på den offentliga sektorns finansiella ställning eller när det orsakas av en allvarlig konjunkturnedgång."

- b) Följande punkt ska införas:

"1a. När den offentliga skuldens andel av bruttonationalprodukten (BNP) överskrider referensvärdet ska den anses minska i tillräcklig utsträckning och närma sig referensvärdet i tillfredsställande takt enligt artikel 126.2 b i EUF-fördraget, om differensen till referensvärdet under de föregående tre åren, som ett riktmärke, har minskat med i genomsnitt en tjugondel per år, på grundval av förändringarna under de senaste tre år för vilka det finns tillgängliga uppgifter.

Kravet enligt skuldkriteriet ska också anses vara uppfyllt om kommissionens budgetprognoser anger att den föreskrivna minskningen i differensen kommer att inträffa under en treårsperiod som omfattar de två år som följer på det sista år för vilket uppgifter finns tillgängliga. För en medlemsstat som är föremål för förfarandet vid alltför stora underskott den 8 november 2011 och under en treårsperiod från korrigeringen av det alltför stora underskottet ska kravet enligt skuldkriteriet anses vara uppfyllt om den berörda medlemsstaten gör tillräckliga framsteg när det gäller att uppfylla det enligt bedömningen i rådets yttranden om dess stabilitets- eller konvergensprogram.

Vid tillämpningen av riktmärket för anpassning av skuldkvoten ska hänsyn tas till konjunktorens påverkan på takten för skuldminskning."

- c) Punkterna 3–7 ska ersättas med följande:

"3. När kommissionen utarbetar en rapport enligt artikel 126.3 i EUF-fördraget, ska den beakta alla faktorer av betydelse som anges i den artikeln, om de i betydande utsträckning påverkar bedömningen

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 3605/93 av den 22 november 1993 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EGT L 332, 31.12.1993, s. 7).

⁽²⁾ EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.

av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls av den berörda medlemsstaten. Rapporten ska på lämpligt sätt ta upp följande:

- a) Det ekonomiska lägets utveckling på medellång sikt, särskilt tillväxtpotential, inklusive de olika bidragen från arbetskraft, kapitalackumulering och total faktorproduktivitet, konjunkturutveckling och den privata sektorns nettosparande.
- b) Utvecklingen av den offentliga sektorns finanser på medellång sikt, däribland särskilt resultatet av anpassningen för att uppnå det medelfristiga budgetmålet, primärsaldots nivå och utvecklingen av de primära utgifterna, både de löpande utgifterna och kapitalutgifterna, politiskt genomförande när det gäller förebyggande och korrigering av alltför stora makroekonomiska obalanser, politiskt genomförande av unionens gemensamma tillväxtstrategi och de offentliga finansernas allmänna kvalitet, särskilt de nationella budgetramverkens ändamålsenlighet.
- c) Den offentliga skuldställningens utveckling på medellång sikt, dess dynamik och hållbarhet, däribland riskfaktorer som skuldernas löptids- och valutastruktur, stock-/flödesjusteringar och deras sammansättning, ackumulerade reserver och andra finansiella tillgångar, garantier särskilt sådana som är knutna till finanssektorn samt implicita skulder relaterade till åldrandet och privata skulder om de implicit utgör ansvarsförbindelser för den offentliga sektorn.

Kommissionen ska vederbörligen och uttryckligen beakta eventuella andra faktorer som enligt den berörda medlemsstaten har betydelse för en samlad bedömning av om underskotts- och skuldkriterierna uppfylls och som medlemsstaten har förelagt rådet och kommissionen. I detta sammanhang ska särskild hänsyn tas till: budgetmässiga ansträngningar för att främja internationell solidaritet och uppnå unionens politiska mål, skuld som uppstått i form av bilateralt och multilateralt stöd mellan medlemsstaterna i samband med åtgärder för att trygga den finansiella stabiliteten, och skuld som härrör från finansiella stabiliseringsåtgärder vid allvarliga finansiella störningar.

4. Rådet och kommissionen ska göra en balanserad övergripande bedömning av alla faktorer av betydelse, särskilt av om de som förstärkande eller reducerande faktorer påverkar bedömningen av om underskotts- och/eller skuldkriterierna uppfylls. Om den offentliga skuldkvoten i förhållande till BNP överskrider referensvärdet ska dessa faktorer, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls, endast beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott enligt artikel 126.4, 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget, om den övergripande principens bägge villkor uppfylls helt, nämligen att dessa faktorer av betydelse

delse ska beaktas först när underskottet i de offentliga finanserna ligger nära referensvärdet och referensvärdet överskrids endast tillfälligt.

Dessa faktorer ska dock beaktas under de steg som föregår beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott, vid bedömningen av om skuldkriteriet uppfylls.

5. Vid bedömningen av om underskotts- och skuldkriteriet uppfylls och under de följande skedena i förfarandet vid alltför stora underskott ska rådet och kommissionen vederbörligen beakta genomförandet av pensionsreformer genom vilka ett system med flera pelare, varav en obligatorisk, fullt ut fonderad pelare, införs och nettokostnaden för den offentligt förvaldade pelaren. Särskild hänsyn ska tas till de genom reformen skapade inslagen i det övergripande pensionssystemet, det vill säga huruvida de förbättrar hållbarheten på lång sikt utan att öka riskerna för budgetläget på medellång sikt.

6. Om rådet, på grundval av artikel 126.6 i EUF-fördraget, konstaterar att ett alltför stort underskott föreligger i en medlemsstat, ska rådet och kommissionen, under de följande skedena i förfarandet enligt den artikeln i EUF-fördraget, beakta de faktorer av betydelse som avses i punkt 3 i den här artikeln, eftersom de påverkar den berörda medlemsstatens situation, inklusive de som anges i artiklarna 3.5 och 5.2 i denna förordning, särskilt under fastställandet av en tidsfrist för att korrigera det alltför stora underskottet, och i förekommande fall en förlängning av den tidsfristen. Dessa faktorer av betydelse ska emellertid inte beaktas när det gäller rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget.

7. Om en medlemsstat har ett underskott som överskrider referensvärdet och detta återspeglar genomförandet av en pensionsreform, genom vilken ett system införs med flera pelare varav en obligatorisk fullt ut fonderad pelare, ska rådet och kommissionen även ta hänsyn till reformens kostnad när de bedömer utvecklingen av siffrorna för underskott i förfarandet vid alltför stora underskott så länge som underskottet inte väsentligt överskrider en nivå som kan anses ligga nära referensvärdet och skuldkvoten inte överskrider referensvärdet, förutsatt att den övergripande finanspolitiska hållbarheten bibehålls. Nettokostnaden ska också beaktas vid rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget om att rådet ska upphäva samtliga eller vissa av sina beslut enligt artikel 126.6–126.9 och 126.11 i EUF-fördraget, om underskottet har minskat väsentligt och kontinuerligt och nått en nivå som ligger nära referensvärdet.”

3. Följande avsnitt ska införas:

"AVSNITT 1A

EKONOMISK DIALOG

Artikel 2a

1. För att stärka dialogen mellan unionens institutioner, särskilt Europaparlamentet, rådet och kommissionen, och säkerställa ökad transparens och ansvars- och redovisningsskyldighet, får Europaparlamentets ansvariga utskott uppmana rådets ordförande, kommissionen och, i förekommande fall, Europeiska rådets ordförande eller Eurogruppens ordförande att i det ansvariga utskottet diskutera rådets beslut enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget, rådets rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget, förelägganden enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget eller rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.

Rådet förväntas i regel följa kommissionens rekommendationer och förslag eller förklara sin ståndpunkt offentligt.

Europaparlamentets ansvariga utskott får ge den medlemsstat som berörs av sådana beslut, rekommendationer eller förelägganden möjlighet att delta i en diskussion.

2. Rådet och kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om tillämpningen av denna förordning."

4. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Kommissionen ska, med full hänsyn tagen till det yttrande som avses i punkt 1, om den anser att ett alltför stort underskott föreligger avge ett yttrande och förelägga rådet ett förslag i enlighet med artikel 126.5 och 126.6 i EUF-fördraget och informera Europaparlamentet."

b) I punkt 3 ska hänvisningen till "artikel 4.2 och 4.3 i förordning (EG) nr 3605/93" ersättas med en hänvisning till "artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009".

c) Punkterna 4 och 5 ska ersättas med följande:

"4. I rådets rekommendation i enlighet med artikel 126.7 i EUF-fördraget ska en tidsfrist på högst sex månader fastställas, inom vilken den berörda medlemsstaten ska vidta effektiva åtgärder. Om situationen är allvarlig får tidsfristen för effektiva åtgärder vara tre

månader. I rådets rekommendation ska även en tidsfrist för korrigeringen av det alltför stora underskottet fastställas, vilken ska slutföras under det år som följer på året då underskottet fastställdes, om inte särskilda omständigheter föreligger. I sin rekommendation ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos, som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen.

4a. Inom den tidsfrist som avses i punkt 4 ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Rapporten ska innehålla mål för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för diskretionära åtgärder på både utgifts- och inkomstsidan som är förenliga med rådets rekommendation, samt uppgifter om vilka åtgärder som vidtagits och vilken typ av åtgärder som planeras för att uppnå dessa mål. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten.

5. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med en rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter antagandet av den rekommendationen, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt den reviderade rekommendationen som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i dess rekommendation, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. I händelse av en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta en reviderad rekommendation enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget förutsatt att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

5. Artikel 4.1 och 4.2 ska ersättas med följande:

"1. Rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget att offentliggöra sina rekommendationer när det finner att inga effektiva åtgärder har vidtagits, ska fattas omedelbart efter utgången av den tidsfrist som har fastställts enligt artikel 3.4 i denna förordning.

2. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits till följd av dess rekommendationer enligt artikel 126.7 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som lämnats av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 3.4a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering.

Om rådet, i enlighet med artikel 126.8 i EUF-fördraget, finner att den berörda medlemsstaten har underlåtit att vidta effektiva åtgärder, ska det rapportera detta till Europeiska rådet."

6. Artikel 5.1 och 5.2 ska ersättas med följande:

"1. Rådets beslut att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder för att minska underskottet enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska fattas inom två månader efter rådets beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget i vilket det fastställs att inga effektiva åtgärder har vidtagits. I föreläggandet ska rådet begära att medlemsstaten uppnår årliga budgetmål som enligt rekommendationens underliggande prognos, som ett riktmärke motsvarar en årlig minsta förbättring på minst 0,5 % av BNP av sitt konjunkturrensade saldo, utan engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder, för att korrigera det alltför stora underskottet inom tidsfristen i rekommendationen. Rådet ska också ange åtgärder som främjar att dessa mål uppnås.

1a. Efter rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska den berörda medlemsstaten rapportera till rådet och kommissionen om de åtgärder som vidtagits med anledning av detta. Rapporten ska innehålla målen för de offentliga utgifterna och inkomsterna och för de diskretionära åtgärderna på både utgifts- och intäktsidan samt information om de åtgärder som vidtagits med anledning av rådets specifika rekommendationer, så att rådet vid behov kan fatta beslut i enlighet med artikel 6.2 i denna förordning. Medlemsstaten ska offentliggöra rapporten.

2. Om effektiva åtgärder har vidtagits i enlighet med ett föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget och oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna inträffar efter det att föreläggandet antagits, får rådet på kommissionens rekommendation besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. Med beaktande av de faktorer av betydelse som avses i artikel 2.3 i denna förordning får tidsfristen för korrigeringen av det alltför stora underskottet enligt det reviderade föreläggandet som regel utsträckas med ett år. Rådet ska bedöma om det, jämfört med de ekonomiska prognoserna i sitt föreläggande, föreligger oväntade negativa ekonomiska händelser med stora negativa effekter för de offentliga finanserna. I händelse av

en allvarlig konjunkturedgång inom euroområdet eller unionen som helhet, får rådet på kommissionens rekommendation också besluta att anta ett reviderat föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget på villkor att detta inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt."

7. Artiklarna 6–8 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

1. Vid bedömningen av om effektiva åtgärder har vidtagits med anledning av dess föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget ska rådet grunda sitt beslut på den rapport som den berörda medlemsstaten lämnat i enlighet med artikel 5.1a i denna förordning, på dess genomförande samt på andra offentliggjorda beslut av den berörda medlemsstatens regering. Hänsyn ska tas till resultatet av det övervakningsuppdrag som ska genomföras av kommissionen i enlighet med artikel 10a i denna förordning.

2. När villkoren för att tillämpa artikel 126.11 i EUF-fördraget är uppfyllda, ska rådet ålägga sanktioner i enlighet med den artikeln. Ett sådant beslut ska fattas senast fyra månader efter rådets beslut enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget att förelägga den berörda deltagande medlemsstaten att vidta åtgärder.

Artikel 7

Om en deltagande medlemsstat underlåter att följa rådets på varandra följande akter enligt artikel 126.7 och 126.9 i EUF-fördraget ska rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget om att ålägga sanktioner i regel fattas inom sexton månader efter de rapporteringsdatum som fastställs i artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 479/2009. När artikel 3.5 eller 5.2 i denna förordning tillämpas ska tidsfristen på sexton månader anpassas i enlighet med detta. Ett påskyndat förfarande ska användas i händelse av ett avsiktligt planerat underskott som enligt rådets beslut är alltför stort.

Artikel 8

Rådets beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget att skärpa sanktionerna ska fattas senast två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009. Rådets beslut enligt artikel 126.12 i EUF-fördraget att upphäva vissa av eller samtliga sina beslut ska fattas så snart som möjligt och under inga omständigheter senare än två månader efter rapporteringstillfällena enligt förordning (EG) nr 479/2009."

8. I artikel 9.3 ska hänvisningen till "artikel 6" ersättas med en hänvisning till "artikel 6.2".

9. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Inledningsfrasen till punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Rådet och kommissionen ska regelbundet övervaka genomförandet av de åtgärder som har vidtagits."

b) I punkt 3 ska hänvisningen till "förordning (EG) nr 3605/93" ersättas med en hänvisning till "förordning (EG) nr 479/2009".

10. Följande artikel ska införas:

"Artikel 10a

1. Kommissionen ska säkerställa en kontinuerlig dialog med medlemsstaternas myndigheter i enlighet med målen i denna förordning. Kommissionen ska i detta syfte framför allt utföra uppdrag i syfte att bedöma den aktuella ekonomiska situationen i medlemsstaten och fastställa eventuella risker och svårigheter när det gäller att uppfylla målen i denna förordning.

2. Ett utökat övervakningsuppdrag kan utföras, i syfte att följa upp situationen på plats, för medlemsstater som är föremål för rekommendationer och förelägganden som utfärdats efter ett beslut enligt artikel 126.8 i EUF-fördraget och beslut enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget. Berörda medlemsstater ska tillhandahålla all information som är nödvändig för att förbereda och genomföra uppdraget.

3. Kommissionen får, i förekommande fall, uppmana företrädare för Europeiska centralbanken att delta i övervakningsuppdrag i en medlemsstat som har euron som valuta eller som deltar i avtalet av den 16 mars 2006 mellan Europeiska centralbanken och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (*) (ERM II).

4. Kommissionen ska rapportera till rådet om resultatet av det uppdrag som avses i punkt 2 och kan besluta att offentliggöra resultatet.

5. När kommissionen organiserar de övervakningsuppdrag som avses i punkt 2, ska den översända sina preliminära resultat till den berörda medlemsstaten för synpunkter."

(*) EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

11. Artiklarna 11 och 12 ska ersättas med följande:

"Artikel 11

När rådet enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget beslutar att ålägga sanktioner mot en deltagande medlemsstat, ska som regel böter åläggas. Rådet får besluta att komplettera dessa böter med övriga åtgärder enligt artikel 126.11 i EUF-fördraget.

Artikel 12

1. Böter ska omfatta en fast del motsvarande 0,2 % av BNP och en rörlig del. Den rörliga delen ska motsvara en tiondel av det absoluta värdet av skillnaden mellan saldot i procent av BNP under det föregående året och antingen referensvärdet för saldot i de offentliga finanserna eller, om den bristande budgetdisciplinen även omfattar skuldkriteriet, det saldo i de offentliga finanserna som andel av BNP som skulle ha uppnåtts samma år enligt föreläggandet i enlighet med artikel 126.9 i EUF-fördraget.

2. Varje år som följer på det år under vilket böter ålades, fram till dess att beslutet om förekomsten av ett alltför stort underskott upphävs, ska rådet bedöma om den berörda deltagande medlemsstaten har vidtagit effektiva åtgärder med anledning av rådets föreläggande enligt artikel 126.9 i EUF-fördraget. Rådet ska i sin årliga bedömning i enlighet med artikel 126.11 i EUF-fördraget besluta att skärpa sanktionerna, om den berörda deltagande medlemsstaten inte har följt rådets föreläggande. Om rådet beslutar att ålägga ytterligare böter, ska de beräknas på samma sätt som för den rörliga delen av de böter som avses i punkt 1.

3. Inga enskilda bötesbelopp enligt punkterna 1 och 2 får överskrida 0,5 % av BNP."

12. Artikel 13 ska utgå och hänvisningen till den i artikel 15 ska ersättas med en hänvisning till "artikel 12".

13. Artikel 16 ska ersättas med följande:

"Artikel 16

De böter som avses i artikel 12 ska utgöra sådana andra inkomster som avses i artikel 311 i EUF-fördraget och ska avsättas för den europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten. När de deltagande medlemsstaterna skapar en annan stabiliseringsmekanism för att tillhandahålla finansiellt bistånd för att trygga hela euroområdets finansiella stabilitet ska böterna avsättas för den mekanismen."

14. Följande artikel ska införas:

"Artikel 17a

1. Senast den 14 december 2014 och därefter vart femte år ska kommissionen offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning.

Rapporten ska innehålla en utvärdering av bland annat

- a) denna förordnings ändamålsenlighet,
- b) framstegen med att säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat i enlighet med EUF-fördraget.

2. Den rapport som avses i punkt 1 ska i förekommande fall åtföljas av ett förslag till ändring av denna förordning.

3. Rapporten ska överlämnas till Europaparlamentet och till rådet."

15. Alla hänvisningar i förordning (EG) 1467/97 till "artikel 104 i fördraget" ska ersättas med hänvisningar till "artikel 126 i EUF-fördraget".

16. I punkt 2 i bilagan ska hänvisningarna i spalt I till "artikel 4.2 och 4.3 i rådets förordning (EG) nr 3605/93" ersättas med hänvisningar till "artikel 3.2 och 3.3 i rådets förordning (EG) nr 479/2009".

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 8 november 2011.

På rådets vägnar
J. VINCENT-ROSTOWSKI
Ordförande

II

(Icke-lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2011/85/EU

av den 8 november 2011

om krav på medlemsstaternas budgetramverk

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 126.14 tredje stycket,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Det finns ett behov av att utgå från erfarenheterna från den ekonomiska och monetära unionens första årtionde. Den senaste tidens ekonomiska utveckling har skapat nya utmaningar för det finanspolitiska arbetet över hela unionen och särskilt belyst behovet av ett större nationellt egenansvar och enhetliga krav på reglerna och förfarandena i medlemsstaternas budgetramverk. Särskilt viktigt är det att ange vad nationella myndigheter måste göra för att följa bestämmelserna i protokoll (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artikel 3.
- (2) Medlemsstaternas regeringar och offentliga undersektorer har offentliga redovisningssystem, med bokföring, interna kontroller, finansiell rapportering och revision. Dessa system bör särskiljas från statistiska uppgifter, som avser de

offentliga finansernas utfall enligt statistiska metoder, och från prognoser eller budgetering som avser de offentliga finansernas framtid.

- (3) Heltäckande och tillförlitlig offentlig bokföringspraxis inom alla offentliga undersektorer är en förutsättning för att medlemsstaterna ska kunna ta fram jämförbar statistik av hög kvalitet. Interna kontroller bör säkerställa att de gällande bestämmelserna genomdrivs i alla offentliga undersektorer. Oberoende granskningar som genomförs av offentliga organ, såsom revisionsmyndigheter eller privata revisionsfirmor, bör främja bästa internationella praxis.
- (4) Tillgången till uppgifter om de offentliga finanserna är avgörande för att unionens ram för budgetövervakning ska kunna fungera väl. Kontinuerlig tillgång till aktuella och tillförlitliga uppgifter om de offentliga finanserna är nyckeln till korrekt övervakning vid rätt tidpunkt, vilket i sin tur gör det möjligt att snabbt agera vid en oväntad utveckling av de offentliga finanserna. Ett viktigt inslag vid kvalitetssäkring av uppgifter om de offentliga finanserna är öppenhet och insyn, vilket måste innebära att sådana uppgifter offentliggörs regelbundet.
- (5) För framställning av europeisk statistik för att utforma, tillämpa, övervaka och bedöma unionens politik infördes lagstiftning om statistik genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik ⁽³⁾. I den förordningen föreskrevs också principer för utveckling, framställning och spridning av europeisk statistik: yrkesmässigt oberoende, opartiskhet, objektivitet, tillförlitlighet, statistisk konfidentialitet och kostnadseffektivitet, med exakta definitioner av alla dessa principer. Kommissionens befogenheter att granska statistiska uppgifter för förfarandet vid alltför stora underskott stärktes genom rådets ändrade förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009, om tillämpningen av det protokoll om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 28 september 2011 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 150, 20.5.2011, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 87, 31.3.2009, s. 164.

⁽⁴⁾ EUT L 145, 10.6.2009, s. 1.

- (6) Definitionerna av begreppen *offentlig*, *underskott* och *investering* fastställs i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott genom en hänvisning till det europeiska nationalräkenskapssystemet (ENS), som har ersatts av det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen, antaget genom rådets förordning (EG) nr 2223/96 av den 25 juni 1996 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen ⁽¹⁾ (ENS 95).
- (7) Tillgången till och kvaliteten på ENS 95-data är av avgörande betydelse när det gäller att se till att unionens ram för budgetövervakning fungerar på rätt sätt. ENS 95 är beroende av uppgifter som lämnas i intäkts- och kostnadsmässig redovisning. Denna redovisning är emellertid beroende av en tidigare sammanställning av uppgifter enligt kontantmetoden eller motsvarande. Dessa kan spela en viktig roll för att främja budgetövervakning vid rätt tidpunkt så att man undviker att betydande fel i budgeten upptäcks sent. Tidsserier med uppgifter enligt kontantmetoden om budgetutvecklingen kan visa på mönster som bör övervakas närmare. Budgetuppgifterna enligt kontantmetoden (eller motsvarande uppgifter från de offentliga räkenskaperna om uppgifter enligt kontantmetoden inte är tillgängliga) som ska offentliggöras bör som minimum innefatta ett samlat bokslut, totala intäkter och totala utgifter. I motiverade fall, till exempel där det finns ett stort antal kommunala organ, kan man för att kunna offentliggöra uppgifterna i tid använda sig av lämpliga uppskattningsmetoder som grundar sig på ett urval av organen, med efterföljande revidering med användning av de fullständiga uppgifterna.
- (8) Vinklade och orealistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser kan väsentligt minska den finanspolitiska planeringens effektivitet och därmed försvaga budgetdisciplinen, medan transparens och diskussioner om prognosmetoder väsentligt kan öka kvaliteten på makroekonomiska prognoser och budgetprognoser för finanspolitisk planering.
- (9) Öppenhet och insyn är avgörande för att säkerställa att de prognoser som används för budgetpolitiken är realistiska, vilket bör innebära allmän tillgång inte endast till de officiella makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna som utarbetas för den finanspolitiska planeringen, utan även till de metoder, antaganden och relevanta parametrar som dessa prognoser bygger på.
- (10) Känslighetsanalys och motsvarande budgetprognoser som komplement till det mest sannolika makroekonomiska scenariot gör det möjligt att analysera hur de viktigaste finanspolitiska variablerna skulle utvecklas vid olika antaganden om tillväxt och räntor och skulle således väsentligt minska riskerna för att budgetdisciplinen äventyras av prognosfel.
- (11) Kommissionens prognoser och information om de modeller som de baserar sig på kan ge medlemsstaterna ett användbart riktmärke för deras mest sannolika makroekonomiska scenario och stärker validiteten i de prognoser som används i budgetarbetet. Emellertid kommer den utsträckning i vilken medlemsstaterna kan förväntas jämföra de prognoser som används i budgetarbetet med kommissionens prognoser att variera, beroende på tidsplanen för prognosförberedelserna samt på hur jämförbara prognosmetoderna och antagandena är. Prognoser från andra oberoende organ kan också vara värdefulla för avstämning.
- (12) Signifikanta skillnader mellan det valda makroekonomiska scenariot och kommissionens prognos bör beskrivas och skäl till dessa skillnader bör anges, särskilt om antaganden om nivån eller ökningstakten för externa variabler avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.
- (13) Med tanke på kopplingarna mellan medlemsstaternas budgetar och unionens budget bör kommissionen, som ett stöd till medlemsstaterna när de upprättar sina budgetprognoser, tillhandahålla prognoser för unionens utgifter, baserade på den planerade utgiftsnivån i det fleråriga budgetramverket.
- (14) För att underlätta utarbetandet av de prognoser som används för budgetplaneringen och förklara skillnader mellan medlemsstaternas och kommissionens prognoser, bör medlemsstaterna varje år ges möjlighet att med kommissionen diskutera de antaganden som ligger till grund för utarbetandet av de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna.
- (15) De offentliga makroekonomiska prognosernas och budgetprognosernas kvalitet höjs på ett avgörande sätt genom regelbunden, objektiv och omfattande utvärdering på grundval av objektiva kriterier. En grundlig utvärdering inbegriper en noggrann undersökning av ekonomiska antaganden, jämförelser med andra institutioners prognoser och utvärdering av tidigare prognosers utfall.
- (16) Med tanke på att medlemsstaternas regelbaserade budgetramverk visat sig effektivt förstärka det nationella ansvarstagandet avseende unionens finanspolitiska regler för att främja budgetdisciplin, bör en hörnsten för unionens förstärkta ram för budgetövervakning vara kraftfulla landsspecifika numeriska finanspolitiska regler som överensstämmer med unionens budgetmål. Kraftfulla numeriska finanspolitiska regler bör förses med noga angivna

⁽¹⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1.

måldefinitioner, i förening med mekanismer för effektiv övervakning vid rätt tidpunkt. Dessa regler bör grundas på en tillförlitlig och oberoende analys utförd av oberoende organ eller organ som är funktionellt oberoende av medlemsstaternas fiskala myndigheter. Dessutom har politiska erfarenheter visat att för att numeriska finanspolitiska regler ska fungera effektivt måste bristande efterlevnad få konsekvenser där kostnaderna kan handla om enbart anseende.

(17) Enligt protokollet (nr 15) om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland fogat till EU-fördraget och till EUF-fördraget, är de i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till de fördragen omnämnda referensvärdena inte direkt bindande för Förenade kungariket. Därför bör Förenade kungariket inte omfattas av skyldigheten att tillämpa numeriska finanspolitiska regler som effektivt främjar iakttagande av de specifika referensvärdena för det alltför stora underskottet och den därmed sammanhängande skyldigheten att de fleråriga målen i budgetramverken på medellång sikt ska överensstämma med dessa regler.

(18) Medlemsstaterna bör undvika konjunkturförstärkande finanspolitik och budgetkonsolideringsinsatserna bör vara större under ekonomiskt goda tider. Noga angivna numeriska finanspolitiska regler främjar dessa mål och bör återspeglas i medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning.

(19) För att den nationella finanspolitiska planeringen ska överensstämma med både den preventiva och den korrigerande aspekten av stabilitets- och tillväxtpakten måste den vara flerårig och särskilt ha som mål att nå budgetmålen på medellång sikt. Budgetramverk på medellång sikt är nödvändiga för att se till att medlemsstaternas budgetramverk överensstämmer med unionslagstiftningen. Stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva och korrigerande aspekter bör inte betraktas var för sig, vilket är andan i rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken ⁽¹⁾ samt rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott ⁽²⁾.

(20) Även om godkännandet av den årliga budgetlagstiftningen är nyckelfasen i den budgetprocess där viktiga budgetbeslut fattas i medlemsstaterna, så får flertalet

finanspolitiska åtgärder budgeteffekter som går långt utöver den årliga budgetprocessen. Ett ettårsperspektiv är därför en dålig grund för sund budgetpolitik. För att bygga in ett flerårigt budgetperspektiv i unionens ram för budgetövervakning, bör planeringen av årlig budgetlagstiftning grundas på flerårig finanspolitisk planering med budgetramverket på medellång sikt som utgångspunkt.

(21) Detta budgetramverk på medellång sikt bör bland annat innefatta prognoser för varje större utgifts- och inkomstpost för innevarande och senare budgetår, vid oförändrad politik. Varje medlemsstat bör på lämpligt sätt kunna fastställa vilken politik som förblir oförändrad och offentliggöra detta tillsammans med de antaganden som gjorts, metoder som använts och andra relevanta parametrar.

(22) Detta direktiv bör inte hindra en ny regering i en medlemsstat från att uppdatera det medelfristiga budgetramverket så att det återspeglar dess egna prioriteringar. I detta fall bör den nya regeringen lyfta fram skillnaderna i förhållande till det föregående medelfristiga budgetramverket.

(23) Bestämmelserna i EUF-fördragets ramverk för budgetövervakning, och särskilt i stabilitets- och tillväxtpakten, är tillämpliga på hela den offentliga sektorn med undersektorerna stat, delstater, kommuner och socialförsäkring enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96.

(24) Flera medlemsstater har genomgått en omfattande decentralisering där budgetbefogenheter har delegerats till regionala och lokala myndigheter. Därmed har dessa myndigheter fått en betydligt större roll för att se till att stabilitets- och tillväxtpakten följs. Det bör särskilt säkerställas att den offentliga sektorns alla undersektorer omfattas av skyldigheterna och förfarandena i det nationella budgetramverket i synnerhet, men inte bara i dessa medlemsstater.

(25) För att effektivt främja budgetdisciplin och hållbara offentliga finanser bör budgetramverket omfatta de offentliga finanserna som helhet. Särskild uppmärksamhet bör av detta skäl ägnas den offentliga sektorns organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna på undersektorsnivå som direkt eller på medellång sikt påverkar de offentliga finansernas ställning i medlemsstaterna. Deras samlade inverkan på den offentliga sektorns saldon och skulder bör läggas fram inom ramen för de årliga budgetförfarandena och budgetplanerna på medellång sikt.

⁽¹⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 209, 2.8.1997, s. 6.

- (26) Vidare bör förekomsten av ansvarsförbindelser också ägnas ordentlig uppmärksamhet. Närmare bestämt innefattar ansvarsförbindelser skyldigheter som kan uppstå beroende på om en eventuell framtida händelse inträffar, eller aktuella skyldigheter där betalning troligen inte kommer att ske eller beloppet för den troliga betalningen inte kan mätas på ett tillförlitligt sätt. Det gäller exempelvis relevant information om statliga garantier, förväntade förluster på lån och ansvarsförbindelser som uppkommit i samband med offentliga företags verksamhet, inbegripet, när så är lämpligt, sannolikheten för att en ansvarsförbindelse kommer att behöva lösas in samt eventuellt datum för detta. Marknadens känslighet bör beaktas på lämpligt sätt.
- (27) Kommissionen bör regelbundet följa genomförandet av detta direktiv. Bästa praxis avseende bestämmelserna i detta direktiv som handlar om de olika aspekterna av nationella budgetramverk bör fastställas och spridas.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen enhetligt iakttagande av budgetdisciplin i enlighet med EUF-fördraget, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ uppmuntras medlemsstaterna att för egen del och i unionens intresse upprätta egna tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

I detta direktiv fastställs närmare regler för hur budgetramverken i medlemsstaterna ska vara utformade. Dessa regler är nödvändiga för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina åtaganden enligt EUF-fördraget för att undvika alltför stora offentliga underskott.

Artikel 2

I detta direktiv ska definitionerna av *offentlig*, *underskott* och *investering* i artikel 2 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till EU-fördraget och till

EUF-fördraget gälla. Definitionen av den offentliga sektorns undersektorer i punkt 2.70 i bilaga A till förordning (EG) nr 2223/96 ska också gälla.

Dessutom gäller följande definition:

budgetramverk: den uppsättning mekanismer, förfaranden, regler och institutioner som den offentliga sektorns budgetpolitik vilar på, särskilt

- a) system för budgeträkenskaper och statistisk rapportering,
- b) regler och förfaranden för utarbetandet av prognoser för budgetplaneringen,
- c) landsspecifika numeriska finanspolitiska regler, som bidrar till att medlemsstaternas finanspolitik stämmer överens med deras respektive skyldigheter enligt EUF-fördraget i form av en summerande indikator på budgetutfallet, exempelvis det offentliga budgetunderskottet, upplåningen, skulderna eller någon av deras huvudkomponenter,
- d) budgetförfaranden som innehåller regler för att underbygga budgetprocessens alla faser,
- e) budgetramverk på medellång sikt som ingår i den nationella budgetprocessen och ger finanspolitiken ett längre tidsperspektiv än årsbudgetarnas, inklusive fastställandet av politiska prioriteringar och budgetmål på medellång sikt,
- f) mekanismer för oberoende övervakning och analys för att öka öppenheten och insynen i delar av budgetprocessen,
- g) mekanismer och regler för budgetrelationer mellan myndigheter inom den offentliga sektorns olika undersektorer.

KAPITEL II

RÄKENSKAPER OCH STATISTIK

Artikel 3

1. När det gäller nationella system för offentliga räkenskaper ska medlemsstaterna ha inrättat offentliga räkenskapssystem som heltäckande och konsekvent omfattar den offentliga sektorns alla undersektorer samt innehåller nödvändig information för att ta fram bokföringsuppgifter med syftet att framställa uppgifter baserade på ENS 95. Dessa offentliga räkenskapsystem ska vara föremål för interna kontroller och oberoende revision.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

2. Medlemsstaterna ska se till att budgetuppgifter punktligt och regelbundet offentliggörs för alla den offentliga sektorns undersektorer enligt definitionen i förordning (EG) nr 2223/96. Medlemsstaterna ska särskilt offentliggöra

a) budgetuppgifter enligt kontantmetoden (eller likvärdiga uppgifter från de offentliga räkenskaperna om uppgifter enligt kontantmetoden inte är tillgängliga) enligt följande tidsintervall:

— månatligen per undersektor för staten, delstatsregeringar och socialförsäkringarna, före följande månads utgång, och

— kvartalsvis för den kommunala sektorn, före slutet av det följande kvartalet,

b) en detaljerad jämförelsetabell som visar metoden för övergång mellan uppgifter enligt kontantmetoden (eller motsvarande uppgifter ur de offentliga räkenskaperna om uppgifter enligt kontantmetoden inte är tillgängliga) och uppgifter baserade på ENS 95-standard.

KAPITEL III

PROGNOSER

Artikel 4

1. Medlemsstaterna ska se till att finanspolitisk planering grundar sig på realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser, baserade på de mest aktuella uppgifterna. Budgetplaneringen ska baseras på det mest sannolika makroekonomiska scenariot eller på ett försiktigare scenario. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna ska jämföras med kommissionens senast uppdaterade prognoser och, när så är lämpligt, med andra oberoende organs prognoser. Signifikanta skillnader mellan det valda makroekonomiska scenariot och kommissionens prognos ska motiveras, särskilt om nivån eller ökningstakten för variabler i externa antaganden avviker signifikant från värdena i kommissionens prognoser.

2. Kommissionen ska offentliggöra de metoder, antaganden och relevanta parametrar som ligger till grund för dess makroekonomiska prognoser och budgetprognoser.

3. Som stöd till medlemsstaterna när de upprättar sina budgetprognoser ska kommissionen tillhandahålla prognoser för unionens utgifter, baserat på den planerade utgiftsnivån i det fleråriga budgetramverket.

4. Inom ramen för en känslighetsanalys ska de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna innefatta undersökningar av de viktigaste finanspolitiska variabelernas utveckling vid olika antaganden om tillväxt och räntor. De olika antaganden som används i makroekonomiska prognoser och budgetprognoser ska vägledas av utfallet av tidigare prognoser och i största möjliga utsträckning ta hänsyn till relevanta riskscenarier.

5. Medlemsstaterna ska ange vilken institution som är ansvarig för utarbetandet av makroekonomiska prognoser och budgetprognoser och offentliggöra de officiella makroekonomiska prognoser och budgetprognoser som utarbetats för finanspolitisk planering, inklusive metoder, antaganden och relevanta parametrar som ligger till grund för dessa prognoser. Medlemsstaterna och kommissionen ska minst en gång om året hålla en teknisk dialog om de antaganden som ligger till grund för utarbetandet av de makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna.

6. De makroekonomiska prognoserna och budgetprognoserna för finanspolitisk planering ska genomgå en regelbunden, objektiv och fullständig utvärdering på grundval av objektiva kriterier, inklusive utvärdering i efterhand. Resultaten av den utvärderingen ska offentliggöras och på lämpligt sätt beaktas i framtida makroekonomiska prognoser och budgetprognoser. Om det vid utvärderingen upptäcks en signifikant systematisk avvikelse som har påverkat de makroekonomiska prognoserna under minst fyra år i rad ska den berörda medlemsstaten vidta de åtgärder som krävs och offentliggöra dessa.

7. Kommissionen (Eurostat) ska var tredje månad offentliggöra medlemsstaternas underskotts- och skuldnivåer per kvartal.

KAPITEL IV

NUMERISKA FINANSPOLITISKA REGLER

Artikel 5

Medlemsstaterna ska tillämpa numeriska finanspolitiska regler som är specifika för dem och som effektivt främjar att de uppfyller sina skyldigheter enligt EUF-fördraget på budgetpolitikens område inom ramen för en flerårig horisont för den offentliga sektorn som helhet. Dessa regler ska särskilt främja

a) iakttagande av referensvärdena för underskott och skulder som fastställts i enlighet med EUF-fördraget,

b) beslut om flerårig finanspolitisk planering, inklusive iakttagande av medlemsstaternas budgetmål på medellång sikt.

Artikel 6

1. Utan att det påverkar EUF-fördragets bestämmelser om unionens ram för budgetövervakning ska följande specificeras i de landsspecifika numeriska finanspolitiska reglerna:

a) Måldefinition och tillämpningsområde för reglerna.

b) Effektiv och punktlig övervakning av hur reglerna iakttas, baserad på en tillförlitlig och oberoende analys utförd av oberoende organ eller organ som är funktionellt oberoende av medlemsstaternas budgetmyndigheter.

c) Konsekvenser om reglerna inte iakttas.

2. Om de numeriska finanspolitiska reglerna innehåller undantagsklausuler, ska det i dessa klausuler anges ett begränsat antal särskilda omständigheter i överensstämmelse med medlemsstaternas skyldigheter enligt EUF-fördraget på budgetpolitikens område samt strikta förfaranden där tillfälliga avvikelser från reglerna medges.

Artikel 7

Medlemsstaternas årliga budgetlagstiftning ska återspegla deras landsspecifika gällande numeriska finanspolitiska regler.

Artikel 8

Artiklarna 5–7 ska inte gälla Förenade kungariket.

KAPITEL V

BUDGETRAMVERK PÅ MEDELLÅNG SIKT

Artikel 9

1. Medlemsstaternas ska inrätta ett trovärdigt och effektivt budgetramverk på medellång sikt, som tryggar införande av en finanspolitisk planeringshorisont på minst tre år för att se till att den nationella finanspolitiska planeringen har ett flerårsperspektiv.

2. Budgetramverken på medellång sikt ska innehålla förfaranden för upprättande av följande:

- a) Övergripande och transparenta fleråriga budgetmål för offentliga underskott, skulder och andra sammanfattande finanspolitiska indikatorer, t.ex. utgifter, för att se till att dessa överensstämmer med gällande numeriska finanspolitiska regler enligt kapitel IV.
- b) Prognoser för den offentliga sektorns alla större utgifts- och inkomstposter med närmare detaljer för den statliga nivån och socialförsäkringsnivån, för innevarande och senare budgetår, vid oförändrad politik.
- c) En beskrivning av planerade politiska åtgärder på medellång sikt som påverkar den offentliga sektorns finanser, fördelade på större utgifts- och inkomstposter, som visar hur korrigeringen i riktning mot budgetmålen på medellång sikt ska uppnås i förhållande till prognoser vid oförändrad politik.
- d) En utvärdering av hur de planerade åtgärderna, i ljuset av deras långsiktiga effekter för den offentliga sektorns finanser, förväntas påverka de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet.

3. Prognoser som godkänts i samband med budgetramverket på medellång sikt ska utgå från realistiska makroekonomiska prognoser och budgetprognoser enligt kapitel III.

Artikel 10

Årlig budgetlagstiftning ska överensstämma med bestämmelserna i budgetramverket på medellång sikt. Framtagandet av den årliga budgeten ska särskilt grunda sig på de inkomst- och utgiftsprognoser och prioriteringar som utgår från budgetramverket på medellång sikt enligt artikel 9.2. Varje avvikelse från dessa bestämmelser ska vederbörligen förklaras.

Artikel 11

Ingen bestämmelse i detta direktiv ska hindra en ny regering i en medlemsstat från att uppdatera det medelfristiga budgetramverket så att det återspeglar dess egna prioriteringar. I detta fall ska den nya regeringen ange skillnaderna i förhållande till det föregående medelfristiga budgetramverket.

KAPITEL VI

INSYN I DEN OFFENTLIGA SEKTORNS FINANSER OCH HELTÄCKANDE BUDGETRAMVERK

Artikel 12

Medlemsstaterna ska se till att åtgärder som vidtagits för iakttagande av kapitlen II, III och IV är konsekvent för, och täcker alla, offentliga undersektorer. Detta ska särskilt förutsätta att redovisningsregler och redovisningsförfaranden är konsekventa och att bakomliggande insamlings- och bearbetningssystem för datauppgifter är tillförlitliga.

Artikel 13

1. Medlemsstaterna ska införa lämpliga samordningsmekanismer för den offentliga sektorns undersektorer för att se till att samtliga undersektorer på ett heltäckande och konsekvent sätt omfattas av finanspolitisk planering, landsspecifika numeriska finanspolitiska regler, framtagning av budgetprognoser och införande av flerårsplanering i enlighet med det fleråriga budgetramverket.

2. För att främja ansvar på finanspolitikens område ska det klart anges vilket budgetansvar offentliga myndigheter inom olika offentliga undersektorer har.

Artikel 14

1. Inom ramen för de årliga budgetförfarandena ska medlemsstaterna identifiera och presentera den offentliga sektorns alla organ och medel som inte ingår i de ordinarie budgetarna på undersektorsnivå, tillsammans med annan relevant information. Den samlade inverkan på den offentliga sektorns saldon och skulder av dessa organ och medel inom den offentliga sektorn ska presenteras inom ramen för de årliga budgetförfarandena och budgetplanerna på medellång sikt.

2. Medlemsstaterna ska offentliggöra närmare uppgifter om hur skatteutgifter påverkar inkomster.

3. För alla offentliga undersektorer ska medlemsstaterna offentliggöra relevanta uppgifter om ansvarsförbindelser med potentiellt stor påverkan på offentliga budgetar, inklusive offentliga garantier, förväntade förluster på lån och ansvarsförbindelser i samband med offentliga företags verksamhet, inklusive deras omfattning. Medlemsstaterna ska också offentliggöra information om den offentliga sektorns ägande i privata och offentligägda företag avseende belopp som är ekonomiskt signifikanta.

KAPITEL VII

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 15

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 2013. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser. Rådet uppmanar medlemsstaterna att, för egen del och i unionens intresse, upprätta egna jämförelsetabeller som så långt det är möjligt illustrerar korrelationen mellan direktivet och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dem.

2. När medlemsstater antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

3. Kommissionen ska på grundval av relevant information från medlemsstaterna utarbeta en interimrapport om genomförandet av de viktigaste bestämmelserna i detta direktiv som ska överlämnas till Europaparlamentet och rådet senast den 14 december 2012.

4. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 16

1. Senast den 14 december 2018 ska kommissionen offentliggöra en översyn av hur ändamålsenliga detta direktiv är.

2. I översynen ska bland annat följande punkter utvärderas:

a) Statistikkraven för den offentliga sektorns samtliga undersektorer.

b) Utformningen av och ändamålsenlighet hos medlemsstaternas numeriska finanspolitiska regler.

c) Den allmänna transparensen hos medlemsstaternas offentliga finanserna.

3. Senast den 31 december 2012 ska kommissionen utvärdera hur ändamålsenliga de internationella standarderna för offentlig redovisning är för medlemsstaterna.

Artikel 17

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 8 november 2011.

På rådets vägnar

J. VINCENT-ROSTOWSKI

Ordförande

PRENUMERATIONSPRISER 2011 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 100 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	770 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	400 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV